

PROTOKÓŁ ZMIENIAJĄCY**do Umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką San Marino ustanawiającej środki równoważne środkom ustanowionym w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek**

UNIA EUROPEJSKA (dalej zwana „Unią”)

oraz

REPUBLIKA SAN MARINO (dalej zwana „San Marino”),

zwane dalej „Umawiającą się Stroną” lub łącznie „Umawiającymi się Stronami”,

W CELU wdrożenia standardu OECD w zakresie automatycznej wymiany informacji finansowych, zwanego dalej „globalnym standardem”, w ramach współpracy uwzględniającej uzasadnione interesy obu Umawiających się Stron,

MAJĄC NA UWADZE, że poprawa wzajemnych stosunków i zacieśnianie współpracy leży we wspólnym interesie Umawiających się Stron, czego dowodzi niedawne otwarcie negocjacji w sprawie układu o stowarzyszeniu, przewidujące możliwość dołączenia San Marino do rynku wewnętrznego Unii Europejskiej i korzystania z jego czterech podstawowych wolności, a także współpraca w innych obszarach,

MAJĄC NA UWADZE, że Umawiające się Strony utrzymują od dawna bliskie stosunki, jeśli chodzi o wzajemną pomoc w kwestiach podatkowych, w szczególności w odniesieniu do stosowania środków równoważnych środkom ustanowionym w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek ⁽¹⁾, i pragną poprawić wypełnianie międzynarodowych obowiązków podatkowych przez dalsze rozwijanie tych stosunków,

MAJĄC NA UWADZE, że Umawiające się Strony pragną zawrzeć umowę w celu poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych poprzez wzajemną automatyczną wymianę informacji, z zastrzeżeniem obowiązywania pewnego stopnia poufności i innych zabezpieczeń, w tym postanowień ograniczających wykorzystanie informacji będących przedmiotem wymiany,

MAJĄC NA UWADZE, że art. 13 Umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką San Marino ustanawiającej środki równoważne środkom ustanowionym w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek ⁽²⁾ w brzmieniu przed zmianą wprowadzaną niniejszym protokołem zmieniającym, obecnie ograniczający wymianę informacji na wniosek do zachowań stanowiących oszustwo podatkowe i podobnych przypadków, powinien zostać dostosowany do standardu OECD dotyczącego przejrzystości podatkowej i wymiany informacji w kwestiach podatkowych,

MAJĄC NA UWADZE, że dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽³⁾ określa szczegółowe zasady ochrony danych w Unii Europejskiej, które mają zastosowanie także do wymiany informacji objętych Umową zmienioną niniejszym protokołem zmieniającym,

MAJĄC NA UWADZE, że ustawa nr 70 z dnia 23 maja 1995 r. ⁽⁴⁾, dotycząca zmiany ustawy nr 27 z dnia 1 marca 1983 r. w sprawie gromadzenia, przetwarzania i wykorzystywania skomputeryzowanych danych osobowych, reguluje ochronę danych osobowych w San Marino,

MAJĄC NA UWADZE, że Komisja Europejska jak dotąd nie przyjęła decyzji na podstawie art. 25 ust. 6 dyrektywy 95/46/WE uznającej, że San Marino jest krajem zapewniającym odpowiedni poziom ochrony danych osobowych,

MAJĄC NA UWADZE, że obie strony zobowiązują się do wdrażania i przestrzegania szczególnych zabezpieczeń w zakresie ochrony danych zawartych w Umowie zmienionej niniejszym protokołem, w tym w załączniku III,

⁽¹⁾ Dz.U. L 157 z 26.6.2003, s. 38.

⁽²⁾ Dz.U. L 381 z 28.12.2004, s. 33.

⁽³⁾ Dz.U. L 281, 23.11.1995, p.31.

⁽⁴⁾ *Bollettino Ufficiale della Repubblica di San Marino*, 1.6.1995.

MAJĄC NA UWADZE, że „raportujące instytucje finansowe”, „właściwe organy” przesyłające informacje oraz „właściwe organy” otrzymujące informacje powinny — jako administratorzy danych — zatrzymywać informacje przetwarzane zgodnie z Umową zmienioną niniejszym protokołem zmieniającym przez okres nie dłuższy niż jest to konieczne do osiągnięcia jej celów. Z uwagi na różnice w prawodawstwach państw członkowskich i San Marino maksymalny okres zatrzymywania powinien zostać ustalony poprzez odniesienie do przepisów o przedawnieniu przewidzianych w krajowym prawodawstwie podatkowym każdego administratora danych,

MAJĄC NA UWADZE, że kategorie „raportujących instytucji finansowych” i „rachunków raportowanych” objęte Umową zmienioną niniejszym protokołem zmieniającym są określone tak, aby ograniczyć sytuacje umożliwiające podatnikom unikanie zgłoszenia dzięki przesunięciu aktywów do „instytucji finansowych” lub inwestowaniu w produkty finansowe nieobjęte zakresem stosowania Umowy zmienionej niniejszym protokołem zmieniającym. Niektóre „instytucje finansowe” i rachunki, w przypadku których istnieje niewielkie ryzyko, że zostaną wykorzystane do uchylania się od opodatkowania, powinny jednak zostać wyłączone z zakresu stosowania Umowy. W Umowie zasadniczo nie należy określać progów, gdyż mogą być one łatwo obchodzone poprzez rozdzielenie rachunków pomiędzy różne „instytucje finansowe”. Informacje finansowe, które podlegają wymogowi zgłoszenia i wymiany, powinny dotyczyć nie tylko całego stosownego dochodu (odsetki, dywidendy i podobne rodzaje dochodu), ale także sald rachunku i wpływów ze sprzedaży „aktywów finansowych” po to, aby móc reagować w sytuacjach, gdy podatnik usiłuje ukryć kapitał, który sam w sobie stanowi dochód, lub aktywa, w przypadku których uchylono się od opodatkowania. W związku z tym przetwarzanie informacji na podstawie Umowy zmienionej niniejszym protokołem zmieniającym jest niezbędne i proporcjonalne do tego, aby umożliwić administracjom podatkowym państw członkowskich i San Marino prawidłowe i jednoznaczne identyfikowanie odnośnych podatników, stosowanie i egzekwowanie ich przepisów podatkowych w sytuacjach transgranicznych, w celu oceny prawdopodobieństwa uchylania się od opodatkowania, a także uniknięcia zbędnych dalszych dochodzeń,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W Umowie między Wspólnotą Europejską a Republiką San Marino ustanawiającej środki równoważne środkom ustanowionym w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek (zwanej dalej „Umową”) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Umowa między Unią Europejską a Republiką San Marino w sprawie automatycznej wymiany informacji finansowych w celu poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych”;

2) art. 1-21 zastępuje się następującymi artykułami:

„Artykuł 1

Definicje

1. Na użytek niniejszej Umowy:

- a) »Unia Europejska« oznacza Unię ustanowioną Traktatem o Unii Europejskiej, obejmującą terytoria, na których obowiązuje Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na warunkach określonych w tym traktacie;
- b) »państwo członkowskie« oznacza państwo członkowskie Unii Europejskiej;
- c) »San Marino« oznacza Republikę San Marino;
- d) »właściwe organy’ San Marino« oraz »właściwe organy’ państw członkowskich« oznaczają organy wymienione w załączniku IV odpowiednio w lit. a) oraz w lit. b)-ac). Załącznik IV stanowi integralną część niniejszej Umowy. Wykaz »właściwych organów« w załączniku IV może zostać zmieniony w drodze powiadomienia drugiej Umawiającej się Strony przez San Marino w przypadku organu, o którym mowa w lit. a) wykazu, oraz przez Unię Europejską w przypadku organów, o których mowa w lit. b)-ac) wykazu;
- e) »instytucja finansowa z państwa członkowskiego« oznacza: (i) »instytucję finansową« będącą rezydentem państwa członkowskiego, z wyłączeniem oddziałów tej »instytucji finansowej« położonych poza tym państwem członkowskim, oraz (ii) oddział »instytucji finansowej«, która nie jest rezydentem w tym państwie członkowskim, jeżeli dany oddział jest położony w tym państwie członkowskim;

- f) »instytucja finansowa San Marino« oznacza: (i) »instytucję finansową« będącą rezydentem San Marino, z wyłączeniem oddziałów tej »instytucji finansowej« położonych poza San Marino, oraz (ii) oddział »instytucji finansowej«, która nie jest rezydentem w San Marino, jeżeli dany oddział jest położony w San Marino;
- g) »raportująca instytucja finansowa« oznacza, w zależności od kontekstu, »instytucję finansową« z państwa członkowskiego lub »instytucję finansową« z San Marino niebędącą »nieraportującą instytucją finansową«;
- h) »rachunek raportowany« oznacza »rachunek raportowany do państwa członkowskiego« lub »rachunek raportowany do San Marino«, w zależności od kontekstu, pod warunkiem że został on uznany za taki rachunek na podstawie procedur należytej staranności zgodnych z załącznikami I i II, obowiązujących w danym państwie członkowskim lub w San Marino;
- i) »rachunek raportowany do państwa członkowskiego« oznacza »rachunek finansowy« prowadzony przez »raportującą instytucję finansową w San Marino«, którego posiadaczem jest co najmniej jedna »osoba z państwa członkowskiego« będąca »osobą raportowaną« lub »pasywny NFE« z co najmniej jedną »osobą kontrolującą« będącą »osobą raportowaną z państwa członkowskiego«;
- j) »rachunek raportowany do San Marino« oznacza »rachunek finansowy« prowadzony przez »raportującą instytucję finansową z państwa członkowskiego«, którego posiadaczem jest co najmniej jedna »osoba z San Marino« będąca »osobą raportowaną« lub »pasywny NFE« z co najmniej jedną »osobą kontrolującą« będącą »osobą raportowaną z San Marino«;
- k) »osoba z państwa członkowskiego« oznacza osobę fizyczną lub »podmiot« uznane przez »raportującą instytucję finansową z San Marino« za rezydentów w państwie członkowskim na podstawie procedur należytej staranności zgodnych z załącznikami I i II lub masę spadkową po osobie zmarłej, która była rezydentem państwa członkowskiego;
- l) »osoba z San Marino« oznacza osobę fizyczną lub »podmiot« uznane przez »raportującą instytucję finansową z państwa członkowskiego« za rezydentów w San Marino na podstawie procedur należytej staranności zgodnych z załącznikami I i II lub masę spadkową po osobie zmarłej, która była rezydentem San Marino.

2. Wszelkie pojęcia ujęte w pojedyncze górne cudzysłowy niezdefiniowane inaczej w niniejszej Umowie mają takie samo znaczenie, jakie zostało im przypisane w tym czasie: (i) w przypadku państw członkowskich — na podstawie dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania ⁽¹⁾ lub, w stosownych przypadkach, prawa krajowego państwa członkowskiego stosującego Umowę, oraz (ii) w przypadku San Marino — na podstawie jego prawa krajowego, przy czym znaczenie to jest spójne ze znaczeniem ustalonym w załącznikach I i II.

Wszelkie pojęcia niezdefiniowane inaczej w niniejszej Umowie lub w załącznikach I, II lub III mają, o ile z kontekstu nie wynika inaczej lub o ile »właściwy organ« państwa członkowskiego i »właściwy organ« San Marino nie uzgodnią wspólnego znaczenia zgodnie z art. 7 (w ramach prawa krajowego), takie samo znaczenie, jakie zostało im przypisane w tym czasie na podstawie prawa odnośnej jurysdykcji stosującej niniejszą Umowę: (i) w przypadku państw członkowskich — na podstawie dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania lub, w stosownych przypadkach, prawa krajowego danego państwa członkowskiego, oraz (ii) w przypadku San Marino — na podstawie jego prawa krajowego, przy czym znaczenie przypisane na podstawie obowiązującego prawa podatkowego odnośnej jurysdykcji (państwa członkowskiego lub San Marino) przeważa nad znaczeniem przypisanym temu pojęciu na podstawie innych przepisów tej jurysdykcji.

Artykuł 2

Automatyczna wymiana informacji w odniesieniu do rachunków raportowanych

1. Zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu i z zastrzeżeniem mających zastosowanie zasad sprawozdawczych i zasad należytej staranności zgodnych z załącznikami I i II, które stanowią integralną część niniejszej Umowy, »właściwy organ« San Marino będzie co roku wymieniał z »właściwymi organami« każdego państwa członkowskiego, a »właściwe organy« każdego państwa członkowskiego będą co roku wymieniały z »właściwym organem« San Marino, w sposób automatyczny, informacje uzyskane zgodnie z tymi zasadami i określone w ust. 2.
2. Informacjami objętymi wymianą, w przypadku państwa członkowskiego — w odniesieniu do każdego »rachunku raportowanego do San Marino«, a w przypadku San Marino — w odniesieniu do każdego »rachunku raportowanego do państwa członkowskiego«, są:
 - a) imię i nazwisko/nazwa, adres, numer identyfikacyjny podatnika (»NIP«) oraz data i miejsce urodzenia (w przypadku osób fizycznych) każdej »osoby raportowanej«, która jest »posiadaczem rachunku«, a w przypadku »podmiotu«, który jest »posiadaczem rachunku« i który — po zastosowaniu procedur należytej staranności zgodnych z załącznikami I i II — zostanie zidentyfikowany jako kontrolowany przez co najmniej jedną »osobę kontrolującą« będącą »osobą raportowaną« — nazwa, adres i numer »NIP« tego »podmiotu« oraz imię i nazwisko, adres, numer »NIP« oraz data i miejsce urodzenia każdej »osoby raportowanej«;

⁽¹⁾ Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1.

- b) numer rachunku (lub jego funkcjonalny odpowiednik w przypadku braku takiego numeru);
- c) nazwa i numer identyfikacyjny (o ile taki jest) »raportującej instytucji finansowej«;
- d) saldo rachunku lub wartość (w tym, w przypadku »pieniężnej umowy ubezpieczenia« lub »umowy renty«— »wartość pieniężna« lub wartość wykupu) ustalona na koniec odpowiedniego roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego lub — jeżeli rachunek został zamknięty w ciągu danego roku lub okresu — informacja o jego zamknięciu;
- e) w przypadku »rachunku powierniczego«:
 - (i) łączna kwota brutto odsetek, łączna kwota brutto dywidend oraz łączna kwota brutto innych dochodów osiągniętych w związku z aktywami posiadanymi na rachunku, w każdym przypadku wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku (lub w związku z tym rachunkiem) w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym; oraz
 - (ii) łączna kwota brutto przychodów ze sprzedaży lub umorzenia »aktywów finansowych« wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym, w odniesieniu do których to aktywów »raportująca instytucja finansowa« działała jako powiernik, broker, pełnomocnik lub innego rodzaju przedstawiciel działający na rzecz »posiadacza rachunku«;
- f) w przypadku »rachunku depozytowego«— łączna kwota brutto odsetek wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym; oraz
- g) w przypadku rachunku, który nie został opisany w ust. 2 lit. e) lub f) — łączna kwota brutto wpłacona lub uznana na rzecz »posiadacza rachunku« w przypadku rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym, w odniesieniu do którego to rachunku »raportująca instytucja finansowa« działa jako zobowiązany lub dłużnik, w tym łączna kwota umorzeń dokonanych na rzecz »posiadacza rachunku« w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym.

Artykuł 3

Ramy czasowe i sposób automatycznej wymiany informacji

1. Na potrzeby wymiany informacji, o której mowa w art. 2, kwotę i charakterystykę płatności dokonanych w odniesieniu do »rachunku raportowanego« określa się zgodnie z zasadami prawa podatkowego jurysdykcji (państwa członkowskiego lub San Marino), która dokonuje wymiany informacji.
 2. Na potrzeby wymiany informacji, o której mowa w art. 2, informacje podlegające wymianie określają walutę, w której denominowana jest każda odnośna kwota.
 3. W odniesieniu do art. 2 ust. 2 informacje podlegają wymianie pomiędzy San Marino, z jednej strony, a wszystkimi państwami członkowskimi, z wyjątkiem Austrii, z drugiej strony, w odniesieniu do roku 2016 i do wszystkich kolejnych lat, i są przekazywane w ciągu dziewięciu miesięcy po zakończeniu roku kalendarzowego, którego dotyczą informacje. Informacje podlegają wymianie pomiędzy San Marino, z jednej strony, a Austrią, z drugiej strony, w odniesieniu do roku 2017 i do wszystkich kolejnych lat, i są przekazywane w ciągu dziewięciu miesięcy po zakończeniu roku kalendarzowego, którego dotyczą informacje.
- Niezależnie od akapitu pierwszego, »instytucje finansowe« z San Marino stosują zasady sprawozdawczości i zasady należytej staranności zgodne z załącznikami I i II w odniesieniu do »osób raportowanych« ze wszystkich państw członkowskich, w tym Austrii, w terminach przewidzianych w tych załącznikach.
4. »Właściwe organy« dokonują automatycznej wymiany informacji opisanych w art. 2 w ramach wspólnego standardu do wymiany informacji w języku XML (ang. Extensible Markup Language).
 5. »Właściwe organy« ustalają co najmniej jedną metodę transmisji danych, w tym standardy szyfrowania.

Artykuł 4

Współpraca w zakresie wykonania i egzekwowania niniejszej Umowy

»Właściwy organ« państwa członkowskiego powiadomi »właściwy organ« San Marino, a »właściwy organ« San Marino powiadomi »właściwy organ« państwa członkowskiego, jeśli wymieniony w pierwszej kolejności (powiadamiający) »właściwy organ« ma powody, aby przypuszczać, że na skutek błędu doszło do nieprawidłowego lub niekompletnego przekazania informacji określonych w art. 2 lub »raportująca instytucja finansowa« nie wywiązała się z obowiązujących wymogów sprawozdawczych i procedur należytej staranności zgodnych z załącznikami I i II. Aby usunąć błędy lub przypadki niewypełnienia wymogów opisane w powiadomieniu, powiadomiony »właściwy organ« podejmuje wszelkie stosowne środki dostępne na mocy jego prawa krajowego.

Artykuł 5

Wymiana informacji na wniosek

1. Niezależnie od art. 2 i wszelkich innych porozumień umożliwiających wymianę informacji na wniosek między San Marino a państwem członkowskim, »właściwy organ« San Marino i »właściwy organ« państwa członkowskiego dokonują wymiany na wniosek takich informacji, o których przewiduje się, że będą miały znaczenie dla wykonywania niniejszej Umowy lub do celów administracyjnych lub egzekwowania przepisów krajowych dotyczących wszelkiego rodzaju podatków nałożonych w imieniu San Marino i państw członkowskich lub ich jednostek terytorialnych niższego szczebla lub samorządów terytorialnych, o ile opodatkowanie na podstawie takich przepisów krajowych nie jest sprzeczne z obowiązującą umową o unikaniu podwójnego opodatkowania między San Marino a danym państwem członkowskim.

2. Ust. 1 niniejszego artykułu ani art. 6 nie można w żadnym przypadku interpretować jako zobowiązujących San Marino lub państwo członkowskie do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z przepisami i praktyką administracyjną odpowiednio San Marino lub danego państwa członkowskiego;
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie przepisów lub w ramach normalnej praktyki administracyjnej odpowiednio San Marino lub danego państwa członkowskiego;
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, przedsiębiorstwa, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo działalność handlową, lub informacji, których ujawnienie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (*ordre public*).

3. Jeśli państwo członkowskie lub San Marino zwróci się o informacje jako jurysdykcja składająca wniosek zgodnie z niniejszym artykułem, San Marino lub państwo członkowskie będące jurysdykcją, do której zwrócono się o informacje, użyje dostępnych im środków służących zbieraniu informacji, aby uzyskać informacje będące przedmiotem wniosku, nawet jeśli ta jurysdykcja nie potrzebuje takich informacji do własnych celów podatkowych. Obowiązek określony w poprzednim zdaniu podlega ograniczeniom zawartym w ust. 2, lecz ograniczeń takich w żadnym przypadku nie można interpretować jako zezwalających jurysdykcji, do której zwrócono się o informacje, na odmówienie dostarczenia informacji wyłącznie dlatego, że nie ma ona wewnętrznego interesu w pozyskaniu takich informacji.

4. Postanowień ust. 2 nie można w żadnym przypadku interpretować jako zezwalających San Marino lub państwu członkowskiemu na odmowę udzielenia informacji jedynie z powodu, że informacje te znajdują się w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, pełnomocnika lub osoby działającej w charakterze przedstawiciela lub powiernika lub dlatego, że dotyczą one interesów właścicielskich danej osoby.

5. »Właściwe organy« określą standardowe formularze, które mają być stosowane, jak również co najmniej jedną metodę transmisji danych, w tym standardy szyfrowania.

Artykuł 6

Poufność i zabezpieczenia w zakresie ochrony danych osobowych

1. Gromadzenie i wymiana informacji na podstawie niniejszej Umowy podlegają – obok zasad poufności i innych zabezpieczeń określonych w niniejszej Umowie, w tym w załączniku III – (i) w przypadku państw członkowskich – przepisom ustawowym i wykonawczym państw członkowskich stosującym dyrektywę 95/46/WE w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych oraz (ii) w przypadku San Marino – przepisom ustawy nr 70 z dnia 23 maja 1995 r. ⁽¹⁾ dotyczącej zmiany ustawy nr 27 z dnia 1 marca 1983 r. w sprawie gromadzenia, przetwarzania i wykorzystywania skomputeryzowanych danych osobowych.

(¹) *Bollettino Ufficiale della Repubblica di San Marino*, 1.6.1995.

Państwa członkowskie na potrzeby właściwego stosowania art. 5 ograniczają zakres praw i obowiązków przewidzianych w art. 10, art. 11 ust. 1, art. 12 i 21 dyrektywy 95/46/WE w takim zakresie, w jakim jest to konieczne do zabezpieczenia interesów określonych w art. 13 ust. 1 lit. e) tej dyrektywy. San Marino podejmuje równoważne środki na mocy swoich przepisów.

Każde z państw członkowskich i San Marino zapewniają, aby każda »raportująca instytucja finansowa« objęta ich jurysdykcją informowała każdą poszczególną »osobę raportowaną« będącą osobą fizyczną o tym, że informacje jej dotyczące, o których mowa w art. 2, zostaną zgromadzone i przekazane zgodnie z niniejszą Umową, a także zapewniają, aby dana »raportująca instytucja finansowa« przekazywała tej osobie fizycznej wszystkie informacje, do których ta osoba jest uprawniona na mocy jej prawodawstwa krajowego dotyczącego ochrony danych, a przynajmniej informacje wskazujące:

- a) cel przetwarzania jej danych osobowych;
- b) podstawę prawną przetwarzania;
- c) odbiorców jej danych osobowych;
- d) tożsamość administratorów danych;
- e) termin, do którego przechowywane będą dane;
- f) istnienie prawa do żądania od administratora danych dostępu do swoich danych osobowych, ich poprawienia lub usunięcia;
- g) prawo do dochodzenia roszczeń na drodze sądowej lub administracyjnej oraz stosowne procedury;
- h) prawo do odwoływania się do właściwego organu lub właściwych organów nadzorujących ochronę danych oraz stosowne dane kontaktowe.

Takie informacje są przekazywane w terminie umożliwiającym danej osobie skorzystanie z przysługujących jej praw do ochrony danych, a w każdym razie zanim »raportująca instytucja finansowa« przekaże informacje, o których mowa w art. 2, właściwemu organowi w jurysdykcji miejsca rezydencji tej osoby (państwie członkowskim lub San Marino).

Państwa członkowskie i San Marino zapewniają, aby każda »osoba raportowana« będąca osobą fizyczną była powiadamiana o naruszeniu bezpieczeństwa w odniesieniu do jej danych w przypadku, gdy istnieje prawdopodobieństwo, że naruszenie to wpłynie negatywnie na ochronę jej danych osobowych lub prywatności.

2. Informacje przetwarzane zgodnie z niniejszą Umową przechowuje się przez okres nie dłuższy niż jest to konieczne do osiągnięcia celów niniejszej Umowy, a w każdym razie zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi przedawnienia obowiązującymi poszczególnych administratorów danych.

Za administratorów danych na podstawie niniejszej Umowy uznaje się »raportujące instytucje finansowe« oraz właściwe organy każdego państwa członkowskiego i San Marino, każdy w odniesieniu do danych przetwarzanych przez siebie na mocy niniejszej Umowy. Administratorzy danych są odpowiedzialni za zapewnienie przestrzegania określonych w niniejszej Umowie zabezpieczeń w zakresie ochrony danych osobowych oraz do przestrzegania praw osób, których dane dotyczą.

3. Wszelkie informacje uzyskane przez jurysdykcję (państwo członkowskie lub San Marino) na podstawie niniejszej Umowy traktuje się jako poufne i chroni się je w taki sam sposób jak informacje uzyskane na podstawie krajowych przepisów ustawowych i wykonawczych tej jurysdykcji oraz, w zakresie niezbędnym do ochrony danych osobowych, zgodnie z zabezpieczeniami, które mogą być określone przez jurysdykcję dostarczającą informacje zgodnie z wymogami jej krajowych przepisów ustawowych i wykonawczych.

4. W każdym przypadku informacje takie ujawnia się wyłącznie osobom lub organom (w tym sądom i organom administracyjnym lub nadzorczym) zajmującym się ustalaniem wysokości podatku, jego poborem lub odzyskiwaniem wierzytelności podatkowych, egzekwowaniem przepisów lub ściganiem naruszeń przepisów w tym względzie, rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków tej jurysdykcji (państwa członkowskiego lub San Marino) lub nadzorem nad takimi działaniami. Jedynie wyżej wymienione osoby lub organy mogą wykorzystywać te informacje i to wyłącznie do celów określonych w niniejszym ustępie. Niezależnie od innych postanowień niniejszego artykułu, mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w postanowieniach sądowych dotyczących odnośnych podatków.

5. Niezależnie od poprzednich ustępów, informacje otrzymane przez jurysdykcję (państwo członkowskie lub San Marino) mogą być wykorzystywane do innych celów, jeśli takie wykorzystanie informacji jest dopuszczalne na mocy przepisów, w tym przepisów dotyczących ochrony danych osobowych, jurysdykcji przekazującej informacje

(odpowiednio San Marino lub państwa członkowskiego), a »właściwy organ« tej jurysdykcji zezwala na takie wykorzystanie. Informacje przekazane przez jurysdykcję (państwo członkowskie lub San Marino) innej jurysdykcji (odpowiednio San Marino lub państwu członkowskiemu) mogą być przekazywane przez tę jurysdykcję jurysdykcji trzeciej (innemu państwu członkowskiemu), z zastrzeżeniem zabezpieczeń przewidzianych w niniejszym artykule i pod warunkiem otrzymania uprzedniej zgody »właściwego organu« jurysdykcji wymienionej w pierwszej kolejności, od której pochodzą przedmiotowe informacje.

Informacje dostarczone przez jedno państwo członkowskie innemu państwu członkowskiemu na mocy obowiązującego w nim prawa wdrażającego dyrektywę Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania mogą być przekazywane San Marino, pod warunkiem otrzymania uprzedniej zgody »właściwego organu« państwa członkowskiego, od którego pochodzą przedmiotowe informacje.

6. Każdy »właściwy organ« państwa członkowskiego lub San Marino bezzwłocznie powiadomi inny »właściwy organ«, tj. organ San Marino lub organ zainteresowanego państwa członkowskiego o wszelkich naruszeniach zasady poufności, niezadziałaniu zabezpieczeń w zakresie ochrony danych lub innych naruszeniach zasad ochrony danych oraz o wszelkich nałożonych w związku z tym sankcjach i wprowadzonych środkach zaradczych.

Artykuł 7

Konsultacje i zawieszenie stosowania Umowy

1. W przypadku trudności z wdrażaniem lub interpretacją postanowień niniejszej Umowy »właściwy organ« San Marino lub państwa członkowskiego może zwrócić się o przeprowadzenie między »właściwym organem« San Marino a co najmniej jednym »właściwym organem« z państw członkowskich konsultacji mających służyć opracowaniu właściwych środków, które zapewnią wykonanie niniejszej Umowy. Te »właściwe organy« informują bezzwłocznie Komisję Europejską i »właściwe organy« innych państw członkowskich o wynikach konsultacji. Na wniosek dowolnego »właściwego organu« Komisja Europejska może brać udział w konsultacjach w odniesieniu do kwestii związanych z interpretacją Umowy.

2. Jeśli konsultacje dotyczą istotnego naruszenia niniejszej Umowy, a procedura opisana w ust. 1 nie doprowadzi do stosownego porozumienia, »właściwy organ« państwa członkowskiego lub San Marino może zawiesić wymianę informacji na podstawie niniejszej Umowy w stosunku do – odpowiednio – San Marino lub określonego państwa członkowskiego, wystosowując do drugiego »właściwego organu« powiadomienie na piśmie. Takie zawieszenie ma skutek natychmiastowy. Na użytek niniejszego ustępu istotny brak zgodności obejmuje między innymi: nieprzeustrzeżenie postanowień dotyczących poufności i bezpieczeństwa danych zawartych odpowiednio w niniejszej Umowie, w tym w załączniku III, w dyrektywie 95/46/WE oraz w ustawie nr 70 z dnia 23 maja 1995 r. dotyczącej zmiany ustawy nr 27 z dnia 1 marca 1983 r. w sprawie gromadzenia, przetwarzania i wykorzystywania skomputeryzowanych danych osobowych, niewywiązanie się z obowiązku przekazania informacji w odpowiednim terminie lub dostarczenia właściwych informacji na mocy niniejszej Umowy przez »właściwy organ« państwa członkowskiego lub San Marino, określenie statusu »podmiotów« lub rachunków jako »nieraportujących instytucji finansowych« i »rachunków wyłączonych« w sposób utrudniający realizację celów niniejszej Umowy.

Artykuł 8

Zmiany

1. Umawiające się Strony prowadzą wzajemne konsultacje w przypadku przyjęcia na szczeblu OECD istotnej zmiany jakiegokolwiek elementu »globalnego standardu« lub — jeśli Umawiające się Strony uznają to za konieczne — aby usprawnić funkcjonowanie niniejszej Umowy pod względem technicznym lub aby ocenić i uwzględnić inne zmiany na szczeblu międzynarodowym. Konsultacje przeprowadza się w ciągu jednego miesiąca od złożenia stosownego wniosku przez jedną z Umawiających się Stron lub najszybciej, jak to możliwe w pilnych przypadkach.

2. Na podstawie takiego kontaktu Umawiające się Strony mogą konsultować się wzajemnie, aby ustalić, czy konieczne są zmiany do niniejszej Umowy.

3. Na potrzeby konsultacji, o których mowa w ust. 1 i 2, każda Umawiająca się Strona informuje drugą Umawiającą się Stronę o rozwoju sytuacji, który mógłby mieć wpływ na właściwe funkcjonowanie niniejszej Umowy. Obejmuje to również wszelkie stosowne umowy między jedną z Umawiających się Stron i państwem trzecim.

4. W wyniku konsultacji niniejsza Umowa może zostać zmieniona w drodze protokołu lub sporządzenia nowej umowy między Umawiającymi się Stronami.

5. Jeśli Umawiająca się Strona wdrożyła zmianę »globalnego standardu« przyjętą przez OECD i pragnie dokonać odpowiednich zmian w załączniku I lub II do niniejszej Umowy, powiadamia o tym drugą Umawiającą się Stronę. Procedura konsultacji między Umawiającymi się Stronami przeprowadzana jest w ciągu jednego miesiąca od powiadomienia. Niezależnie od ust. 4, w przypadku gdy Umawiające się Strony osiągną w ramach konsultacji porozumienie w sprawie zmiany, którą należy wprowadzić w załączniku I lub II do niniejszej Umowy, Umawiająca się Strona, która zwróciła się z wnioskiem o dokonanie zmiany, może przez okres wymagany do wprowadzenia zmiany przez przyjęcie formalnej zmiany niniejszej Umowy tymczasowo stosować zmienioną wersję załącznika I lub II do niniejszej Umowy, potwierdzoną w procedurze konsultacji, począwszy od pierwszego dnia stycznia roku następującego po zakończeniu wyżej wymienionej procedury.

Uznaje się, że Umawiająca się Strona wdrożyła zmianę »globalnego standardu« przyjętą przez OECD, jeżeli:

- a) w przypadku państw członkowskich: zmiana została uwzględniona w dyrektywie Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania;
- b) w przypadku San Marino: zmiana została włączona do prawa krajowego.

Artykuł 9

Wypowiedzenie

Każda z Umawiających się Stron może wypowiedzieć niniejszą Umowę poprzez powiadomienie drugiej Umawiającej się Strony na piśmie o wypowiedzeniu. Takie wypowiedzenie staje się skuteczne pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie 12 miesięcy od daty wypowiedzenia. W przypadku wypowiedzenia niniejszej Umowy wszystkie informacje otrzymane uprzednio na jej podstawie pozostają poufne i podlegają (i) w przypadku państw członkowskich – przepisom ustawowym i wykonawczym państw członkowskich wdrażającym dyrektywę 95/46/WE, a (ii) w przypadku San Marino – przepisom ustawy nr 70 z dnia 23 maja 1995 r. dotyczącej zmiany ustawy nr 27 z dnia 1 marca 1983 r. w sprawie gromadzenia, przetwarzania i wykorzystywania skomputeryzowanych danych osobowych oraz, w obu przypadkach, zabezpieczeniom w zakresie ochrony danych osobowych określonym w niniejszej Umowie, w tym zawartym w załączniku III.

Artykuł 10

Zasięg terytorialny

Niniejszą Umowę stosuje się, z jednej strony, do terytoriów państw członkowskich, do których stosuje się Traktat o Unii Europejskiej oraz Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i zgodnie z warunkami określonymi w tych traktatach, a z drugiej strony — do terytorium San Marino.”;

- 3) załączniki zastępuje się następującymi załącznikami:

„ZAŁĄCZNIK I

WSPÓLNY STANDARD SPRAWOZDAWCZOŚCI I NALEŻYTEJ STARANNOŚCI W ODNIESIENIU DO INFORMACJI FINANSOWYCH (»WSPÓLNY STANDARD DO WYMIANY INFORMACJI«)

SEKCJA I

OGÓLNE WYMOGI SPRAWOZDAWCZE

A. Z zastrzeżeniem części C–E, każda »raportująca instytucja finansowa« musi przekazywać »właściwemu organowi« swojej jurysdykcji (państwa członkowskiego lub San Marino) następujące informacje odnoszące się do każdego »rachunku raportowanego« danej »raportującej instytucji finansowej«:

1. imię i nazwisko/nazwę, adres, jurysdykcja miejsca rezydencji (państwo członkowskie lub San Marino), numer(-y) »NIP« oraz datę i miejsce urodzenia (w przypadku osób fizycznych) każdej »osoby raportowanej« która jest »posiadaczem rachunku« a w przypadku »podmiotu« który jest »posiadaczem rachunku« i który — po zastosowaniu procedur należytej staranności zgodnych z sekcjami V, VI i VII — zostanie zidentyfikowany jako kontrolowany przez co najmniej jedną »osobę kontrolującą« będącą »osobą raportowaną« — nazwę, adres, jurysdykcję/jurysdykcje miejsca rezydencji (państwo członkowskie, San Marino lub inna jurysdykcja) i numer(-y) »NIP« tego »podmiotu« oraz imię i nazwisko, adres, jurysdykcję/jurysdykcje miejsca rezydencji (państwo członkowskie lub San Marino), numer(-y) »NIP« oraz datę i miejsce urodzenia każdej »osoby raportowanej«

2. numer rachunku (lub jego funkcjonalny odpowiednik w przypadku braku takiego numeru);
 3. nazwę i numer identyfikacyjny (o ile taki jest) »raportującej instytucji finansowej«;
 4. saldo rachunku lub wartość (w tym, w przypadku »pieniężnej umowy ubezpieczenia« lub »umowy renty« — »wartość pieniężną« lub wartość wykupu) ustaloną na koniec odnośnego roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego lub — jeżeli rachunek został zamknięty w ciągu danego roku lub okresu — informację o jego zamknięciu;
 5. w przypadku »rachunku powierniczego«:
 - a) łączną kwotę brutto odsetek, łączną kwotę brutto dywidend oraz łączną kwotę brutto innych dochodów osiągniętych w związku z aktywami posiadanymi na rachunku, w każdym przypadku wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku (lub w związku z tym rachunkiem) w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym; oraz
 - b) łączną kwotę brutto przychodów ze sprzedaży lub umorzenia »aktywów finansowych« wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym, w odniesieniu do których to aktywów »raportująca instytucja finansowa« działała jako powiernik, broker, pełnomocnik lub innego rodzaju przedstawiciel działający na rzecz »posiadacza rachunku«;
 6. w przypadku »rachunku depozytowego« — łączną kwotę brutto odsetek wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym; oraz
 7. w przypadku rachunku, który nie został opisany w części A pkt 5 lub 6 — łączną kwotę brutto wpłaconą lub uznaną na rzecz »posiadacza rachunku« w przypadku rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym, w odniesieniu do którego to rachunku »raportująca instytucja finansowa« działa jako zobowiązany lub dłużnik, w tym łączną kwotę umorzeń dokonanych na rzecz »posiadacza rachunku« w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym.
- B. Przekazywane informacje muszą określać walutę, w której denominowana jest każda kwota.
- C. Niezależnie od części A pkt 1, w odniesieniu do każdego »rachunku raportowanego«, który jest »istniejącym rachunkiem«, nie jest wymagane przekazanie numeru (numerów) »NIP« ani daty urodzenia, jeżeli taki(-e) numer(-y) »NIP« lub data urodzenia nie znajdują się w dokumentacji »raportującej instytucji finansowej«, a gromadzenie tego rodzaju danych przez taką »raportującą instytucję finansową« nie jest w inny sposób wymagane na mocy przepisów krajowych lub unijnego instrumentu prawnego (w stosownych przypadkach). Jednakże »raportująca instytucja finansowa« ma obowiązek dołożyć racjonalnych starań, aby uzyskać numer(-y) »NIP« i datę urodzenia w odniesieniu do »istniejących rachunków«, przed końcem drugiego roku kalendarzowego następującego po roku, w którym »istniejące rachunki« zidentyfikowane zostały jako »rachunki raportowane«.
- D. Niezależnie od części A pkt 1, nie jest wymagane przekazanie numeru »NIP« jeżeli numer »NIP« nie został nadany przez odnośne państwo członkowskie, San Marino ani inną jurysdykcję miejsca rezydencji.
- E. Niezależnie od części A pkt 1, nie jest wymagane przekazanie miejsca urodzenia, chyba że »raportująca instytucja finansowa« ma tak czy inaczej obowiązek uzyskać i przekazać dane dotyczące miejsca urodzenia na mocy prawa krajowego i jest ono dostępne w danych, które można przeszukać elektronicznie, posiadanych przez daną »raportującą instytucję finansową«.

SEKCJA II

OGÓLNE WYMOGI NALEŻYTEJ STARANNOŚCI

- A. Rachunek traktuje się jako »rachunek raportowany« począwszy od dnia, w którym zostanie on zidentyfikowany jako taki na mocy procedur należytej staranności w sekcjach II–VII, a — o ile nie przewidziano inaczej — informacje odnoszące się do »rachunku raportowanego« muszą być przekazywane co roku w roku kalendarzowym następującym po roku, którego dane informacje dotyczą.
- B. Saldo lub wartość rachunku określane są na ostatni dzień roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego.

- C. W przypadku gdy saldo lub próg wartości mają zostać określone na ostatni dzień roku kalendarzowego, stosowne saldo lub wartość muszą zostać określone na ostatni dzień okresu sprawozdawczego, który upływa z końcem lub przed końcem tego roku kalendarzowego.
- D. Każde państwo członkowskie lub San Marino może zezwolić »raportującym instytucjom finansowym« na korzystanie z dostawców usług w celu wypełnienia obowiązków sprawozdawczych i dotyczących należytej staranności nałożonych na takie »raportujące instytucje finansowe«, zgodnie z prawem krajowym, ale obowiązki te pozostają w zakresie odpowiedzialności »raportujących instytucji finansowych«.
- E. Każde państwo członkowskie lub San Marino może zezwolić »raportującym instytucjom finansowym« na stosowanie wobec »istniejących rachunków« procedur należytej staranności, które stosuje się do »nowych rachunków« oraz wobec »rachunków o niższej wartości« procedur należytej staranności, które stosuje się do »rachunków o wysokiej wartości« W przypadku gdy państwo członkowskie lub San Marino zezwala na to, aby procedury należytej staranności stosowane wobec »nowego rachunku« były stosowane do »istniejących rachunków« nadal mają zastosowanie zasady tak czy inaczej mające zastosowanie do »istniejących rachunków«

SEKCJA III

NALEŻYTA STARANNOŚĆ WOBEC »ISTNIEJĄCYCH RACHUNKÓW INDYWIDUALNYCH«

- A. Wprowadzenie Poniższe procedury mają zastosowanie do celów identyfikacji »rachunków raportowanych« wśród »istniejących rachunków indywidualnych«
- B. »Rachunki o niższej wartości« Poniższe procedury mają zastosowanie do »rachunków o niższej wartości«
- Adres zamieszkania. Jeżeli »raportująca instytucja finansowa« ma w swojej dokumentacji aktualny adres zamieszkania indywidualnego »posiadacza rachunku« w oparciu o »dowód w postaci dokumentu« »raportująca instytucja finansowa« może traktować danego indywidualnego »posiadacza rachunku« jako rezydenta do celów podatkowych państwa członkowskiego, San Marino lub innej jurysdykcji, w której adres jest zlokalizowany, na potrzeby stwierdzenia, czy dany indywidualny »posiadacz rachunku« jest »osobą raportowaną«
 - Elektroniczne wyszukiwanie danych. Jeżeli »raportująca instytucja finansowa« nie polega na aktualnym adresie zamieszkania indywidualnego »posiadacza rachunku« w oparciu o »dowód w postaci dokumentu« zgodnie z częścią B pkt 1, »raportująca instytucja finansowa« musi przejrzeć posiadane przez siebie dane, które można przeszukać elektronicznie, pod kątem którychkolwiek z poniższych przesłanek i zastosować przepisy części B pkt 3–6:
 - identyfikacji »posiadacza rachunku« jako rezydenta »raportowanej jurysdykcji«
 - aktualnego adresu korespondencyjnego lub adresu zamieszkania (w tym skrytki pocztowej) w »raportowanej jurysdykcji«;
 - co najmniej jednego numeru telefonicznego w »raportowanej jurysdykcji« i żadnego numeru telefonicznego w Republice San Marino lub w państwie członkowskim »raportującej instytucji finansowej« w zależności od kontekstu;
 - stałych zleceń (innych niż w odniesieniu do »rachunku depozytowego«) przelewu środków na rachunek prowadzony w »raportowanej jurysdykcji«
 - aktualnego, ważnego pełnomocnictwa lub upoważnienia do podpisu udzielonego osobie posiadającej adres w »raportowanej jurysdykcji«; lub
 - polecenia przechowywania poczty (hold mail) lub adresu do doręczeń w »raportowanej jurysdykcji« jeżeli »raportująca instytucja finansowa« nie dysponuje w dokumentacji żadnym innym adresem »posiadacza rachunku«
 - W przypadku gdy żadna z przesłanek wymienionych w części B pkt 2 nie zostanie ustalona w drodze wyszukiwania elektronicznego, kolejne działania nie są wymagane, chyba że wystąpią zmiany w okolicznościach powodujące powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek, lub rachunek stanie się »rachunkiem o wysokiej wartości«
 - W przypadku gdy w wyszukiwaniu elektronicznym zostanie stwierdzone występowanie którejkolwiek z przesłanek wymienionych w części B pkt 2 lit. a)–e) lub jeżeli wystąpią zmiany w okolicznościach powodujące powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek, wówczas »raportująca instytucja finansowa« musi traktować »posiadacza rachunku« jako rezydenta do celów podatkowych każdej »raportowanej jurysdykcji« w odniesieniu do której zostanie stwierdzona przesłanka, chyba że postanowi zastosować część B pkt 6, a jeden z wyjątków w tym punkcie ma zastosowanie do tego rachunku.

5. W przypadku gdy w wyszukiwaniu elektronicznym zostanie stwierdzone występowanie polecenia przechowywania poczty (hold mail) lub adresu do doręczeń, a w odniesieniu do danego »posiadacza rachunku« nie zostaną stwierdzone żaden inny adres ani żadna z pozostałych przesłanek wymienionych w części B pkt 2 lit. a)–e), »raportująca instytucja finansowa« musi — w kolejności najstosowniejszej do danych okoliczności — zastosować wyszukiwanie danych w dokumentacji papierowej opisane w części C pkt 2 bądź dążyć do uzyskania oświadczenia »posiadacza rachunku« lub »dowodu w postaci dokumentu« w celu ustalenia jednej lub większej liczby rezydencji do celów podatkowych danego »posiadacza rachunku«. Jeżeli w wyszukiwaniu danych w dokumentacji papierowej nie uda się ustalić przesłanki, a próba uzyskania oświadczenia lub »dowodu w postaci dokumentu« nie powiedzie się, »raportująca instytucja finansowa« musi zgłosić dany rachunek »właściwemu organowi« swojego państwa członkowskiego lub San Marino, w zależności od kontekstu, jako rachunek nieudokumentowany.
 6. Niezależnie od znalezienia przesłanek określonych w części B pkt 2, »raportująca instytucja finansowa« nie musi traktować »posiadacza rachunku« jako rezydenta »raportowanej jurysdykcji« jeżeli:
 - a) informacje o »posiadaczu rachunku« zawierają aktualny adres korespondencyjny lub adres zamieszkania w raportowanej jurysdykcji, co najmniej jeden numer telefonu w »raportowanej jurysdykcji« (i żadnego numeru telefonu w San Marino lub w państwie członkowskim »raportującej instytucji finansowej« w zależności od kontekstu) lub stałe zlecenia (w odniesieniu do »rachunków finansowych« innych niż »rachunki depozytowe«) przelewu środków na rachunek prowadzony w »raportowanej jurysdykcji« a »raportująca instytucja finansowa« uzyskała lub wcześniej sprawdziła i ma udokumentowane:
 - (i) oświadczenie »posiadacza rachunku« z jurysdykcji miejsca rezydencji (państwa członkowskiego, San Marino lub innych jurysdykcji) takiego »posiadacza rachunku« wśród których nie ma takiej »raportowanej jurysdykcji« oraz
 - (ii) »dowód w postaci dokumentu« określający, że »posiadacz rachunku« nie ma statusu osoby objętej raportowaniem;
 - b) informacje o »posiadaczu rachunku« zawierają aktualne, ważne pełnomocnictwo lub upoważnienie do podpisu udzielone osobie posiadającej adres w »raportowanej jurysdykcji« a »raportująca instytucja finansowa« uzyskała lub wcześniej sprawdziła i ma udokumentowane:
 - (i) oświadczenie »posiadacza rachunku« z jurysdykcji miejsca rezydencji (państwa członkowskiego, San Marino lub innych jurysdykcji) takiego »posiadacza rachunku« wśród których nie ma takiej »raportowanej jurysdykcji« lub
 - (ii) »dowód w postaci dokumentu« określający, że »posiadacz rachunku« nie ma statusu osoby objętej raportowaniem.
- C. Wzmocnione procedury weryfikacyjne dla »rachunków o wysokiej wartości« Poniższe wzmocnione procedury weryfikacyjne mają zastosowanie do »rachunków o wysokiej wartości«
1. Elektroniczne wyszukiwanie danych. W odniesieniu do »rachunków o wysokiej wartości raportująca instytucja finansowa« musi przejrzeć dane, które można przeszukać elektronicznie, posiadane przez daną »raportującą instytucję finansową« pod kątem którejkolwiek z przesłanek opisanych w części B pkt 2.
 2. Wyszukiwanie danych w dokumentacji papierowej. Jeżeli elektroniczne bazy danych »raportującej instytucji finansowej« zawierają pola przeznaczone na wszystkie informacje opisane w części C pkt 3 i zawierają wszystkie te informacje, wówczas dalsze wyszukiwanie danych w dokumentacji papierowej nie jest wymagane. Jeżeli elektroniczne bazy danych nie zawierają wszystkich tych informacji, wówczas w odniesieniu do »rachunku o wysokiej wartości raportująca instytucja finansowa« musi również zweryfikować bieżące papierowe akta klienta, a także — o ile nie są one zawarte w bieżących papierowych aktach klienta — następujące dokumenty powiązane z rachunkiem i uzyskane przez »raportującą instytucję finansową« w okresie ostatnich pięciu lat, pod kątem którejkolwiek z przesłanek opisanych w części B pkt 2:
 - a) najnowsze »dowody w postaci dokumentów« zgromadzone w odniesieniu do danego rachunku;
 - b) najnowszą umowę otwarcia rachunku lub odpowiednią dokumentację;
 - c) najnowszą dokumentację uzyskaną przez »raportującą instytucję finansową« na mocy »procedur AML/KYC« (przeciwdziałanie praniu pieniędzy/zasada »znaj swojego klienta«) lub do innych celów regulacyjnych;

- d) aktualnie obowiązujące pełnomocnictwo lub upoważnienie do podpisywania dokumentów; oraz
- e) aktualnie obowiązujące stałe zlecenia (inne niż w odniesieniu do »rachunku depozytowego«) przelewu środków.
3. Wyjątki, w których uznaje się, że bazy danych dostarczyły wymaganych informacji. »Raportująca instytucja finansowa« nie musi przeprowadzać wyszukiwania danych w dokumentacji papierowej opisanego w części C pkt 2, o ile posiadane przez daną »raportującą instytucję finansową« informacje, które można przeszukać elektronicznie, zawierają następujące elementy:
- a) status rezydencji »posiadacza rachunku«
- b) adres miejsca zamieszkania »posiadacza rachunku« oraz jego adres korespondencyjny, znajdujące się aktualnie w dokumentach »raportującej instytucji finansowej«
- c) numer(-y) telefonu »posiadacza rachunku« o ile takie są, znajdujące się aktualnie w dokumentach »raportującej instytucji finansowej«
- d) w przypadku »rachunków finansowych« innych niż »rachunki depozytowe« — istnienie stałych zleceń przelewu środków z rachunku na inny rachunek (w tym rachunek w innym oddziale »raportującej instytucji finansowej« lub innej »instytucji finansowej«);
- e) istnienie aktualnego polecenia przechowywania poczty (hold mail) lub adresu do doręczeń w odniesieniu do danego »posiadacza rachunku« oraz
- f) istnienie pełnomocnictwa lub upoważnienia do podpisu w odniesieniu do rachunku.
4. Uzyskiwanie faktycznych informacji od opiekuna klienta. Oprócz elektronicznego wyszukiwania danych oraz wyszukiwania danych w dokumentacji papierowej, opisanych w części C pkt 1 i 2, »raportująca instytucja finansowa« musi traktować jako »raportowany rachunek« każdy »rachunek o wysokiej wartości« przypisany do danego opiekuna klienta (łącznie z wszelkimi »rachunkami finansowymi« połączonymi z takim »rachunkiem o wysokiej wartości«), jeżeli opiekun klienta ma faktyczną wiedzę, że »posiadacz rachunku« jest »osobą raportowaną«
5. Skutki ustalenia występowania przesłanek.
- a) Jeżeli przy zastosowaniu wzmocnionej weryfikacji »rachunków o wysokiej wartości« opisanej w części C nie zostaną ustalone żadne z przesłanek wymienionych w części B pkt 2, a dany rachunek nie został zidentyfikowany jako posiadany przez »osobę raportowaną« zgodnie z częścią C pkt 4, dalsze działania nie są wymagane, chyba że wystąpią zmiany w okolicznościach powodujące powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek.
- b) Jeżeli przy zastosowaniu wzmocnionej weryfikacji »rachunków o wysokiej wartości« opisanej w części C zostanie stwierdzone występowanie którejkolwiek z przesłanek wymienionych w części B pkt 2 lit. a)–e) lub jeżeli wystąpią następnie zmiany w okolicznościach powodujące powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek, »raportująca instytucja finansowa« musi traktować rachunek jako »rachunek raportowany« w odniesieniu do »raportowanej jurysdykcji« względem którego zostanie stwierdzona przesłanka, chyba że postanowi zastosować część B pkt 6, a jeden z wyjątków w tym punkcie ma zastosowanie do tego rachunku.
- c) Jeżeli przy zastosowaniu wzmocnionej weryfikacji »rachunków o wysokiej wartości« opisanej w części C zostanie stwierdzone występowanie polecenia przechowywania poczty (hold mail) lub adresu do doręczeń, a w odniesieniu do danego »posiadacza rachunku« nie zostaną stwierdzone żaden inny adres ani żadna z pozostałych przesłanek wymienionych w części B pkt 2 lit. a)–e), »raportująca instytucja finansowa« musi uzyskać oświadczenie danego »posiadacza rachunku« lub »dowód w postaci dokumentu« w celu ustalenia jednej lub większej liczby rezydencji do celów podatkowych danego »posiadacza rachunku« W przypadku gdy »raportująca instytucja finansowa« nie może uzyskać takiego oświadczenia danego »posiadacza rachunku« lub »dowodu w postaci dokumentu« musi zgłosić dany rachunek »właściwemu organowi« swojego państwa członkowskiego lub San Marino, w zależności od kontekstu, jako rachunek nieudokumentowany.
6. Jeżeli »istniejący rachunek indywidualny« nie jest »rachunkiem o wysokiej wartości« na dzień 31 grudnia 2015 r., lecz staje się »rachunkiem o wysokiej wartości« na ostatni dzień następnego roku kalendarzowego, »raportująca instytucja finansowa« musi dopełnić wzmocnionych procedur weryfikacyjnych opisanych w części C w odniesieniu do takiego rachunku w ciągu roku kalendarzowego następującego po roku, w którym rachunek stał się »rachunkiem o wysokiej wartości« Jeżeli w oparciu o taką weryfikację dany rachunek zostanie zidentyfikowany jako »rachunek raportowany raportująca instytucja finansowa« musi przekazać wymagane informacje o takim rachunku w odniesieniu do roku, w którym został on zidentyfikowany jako »rachunek raportowany« i co roku w odniesieniu do lat kolejnych, chyba że dany »posiadacz rachunku« przestanie być »osobą raportowaną«

7. W przypadku gdy »raportująca instytucja finansowa« zastosuje wzmocnione procedury weryfikacji opisane w części C wobec »rachunków o wysokiej wartości raportująca instytucja finansowa« — z wyjątkiem procedury zapytania opiekuna klienta opisanej w części C pkt 4 — nie będzie musiała ponownie ich stosować wobec tego samego »rachunku o wysokiej wartości« w następnych latach, chyba że dany rachunek jest nieudokumentowany, w którym to przypadku »raportująca instytucja finansowa« powinna stosować te procedury ponownie co roku do czasu, gdy taki rachunek przestanie być nieudokumentowany.
 8. W przypadku zmiany okoliczności dotyczących »rachunku o wysokiej wartości« które powodują powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek opisanych w części B pkt 2, »raportująca instytucja finansowa« musi traktować rachunek jako »rachunek raportowany« w odniesieniu do każdej »raportowanej jurysdykcji« względem którego zostanie stwierdzona przesłanka, chyba że postanowi zastosować część B pkt 6, a jeden z wyjątków w tym punkcie ma zastosowanie do tego rachunku.
 9. »Raportująca instytucja finansowa« musi wprowadzić procedury w celu zapewnienia, aby opiekun klienta zidentyfikował każdą zmianę okoliczności dotyczących danego rachunku. Przykładowo, w przypadku gdy opiekun klienta zostanie powiadomiony o nowym adresie korespondencyjnym »posiadacza rachunku« w »raportowanej jurysdykcji raportująca instytucja finansowa« zobowiązana jest traktować nowy adres jako zmianę okoliczności, a jeżeli zdecyduje się zastosować część B pkt 6, musi uzyskać odpowiednią dokumentację od »posiadacza rachunku«
- D. Weryfikacja »istniejących rachunków indywidualnych o wysokiej wartości« musi zostać zakończona do dnia 31 grudnia 2016 r. Weryfikacja »istniejących rachunków indywidualnych o niższej wartości« musi zostać zakończona do dnia 31 grudnia 2017 r.
- E. Każdy »istniejący rachunek indywidualny« który został zidentyfikowany jako »rachunek raportowany« na mocy niniejszej sekcji, musi być traktowany jako »rachunek raportowany« we wszystkich kolejnych latach, chyba że »posiadacz rachunku« przestanie być »osobą raportowaną«

SEKCJA IV

NALEŻYTA STARANNOŚĆ WOBEC »NOWYCH RACHUNKÓW INDYWIDUALNYCH«

Poniższe procedury mają zastosowanie do celów identyfikacji »rachunków raportowanych« wśród »nowych rachunków indywidualnych«

- A. W odniesieniu do »nowych rachunków indywidualnych« przy otwieraniu rachunku, »raportująca instytucja finansowa« musi uzyskać oświadczenie »posiadacza rachunku« które może stanowić część dokumentacji otwarcia rachunku, pozwalające »raportującej instytucji finansowej« na określenie jednej lub większej liczby rezydencji »posiadacza rachunku« do celów podatkowych i potwierdzenie zasadności takiego oświadczenia na podstawie informacji otrzymanych przez »raportującą instytucję finansową« w związku z otwarciem rachunku, łącznie z wszelką dokumentacją zgromadzoną na mocy »procedur AML/KYC«
- B. Jeżeli oświadczenie wskazuje, że »posiadacz rachunku« jest rezydentem »raportowanej jurysdykcji« do celów podatkowych, »raportująca instytucja finansowa« musi traktować rachunek jako »rachunek raportowany« a oświadczenie musi również zawierać numer »NIP posiadacza rachunku« w odniesieniu do takiej »raportowanej jurysdykcji« (z zastrzeżeniem sekcji I część D) oraz datę urodzenia.
- C. W przypadku wystąpienia zmiany okoliczności związanych z »nowym rachunkiem indywidualnym« która sprawia, że »raportująca instytucja finansowa« dowiadyje się lub ma powody sądzić, że pierwotne oświadczenie »posiadacza rachunku« jest niepoprawne lub nierzetelne, »raportująca instytucja finansowa« nie może opierać się na pierwotnym oświadczeniu »posiadacza rachunku« i musi uzyskać ważne oświadczenie, które określa rezydencję (rezydencje) »posiadacza rachunku« do celów podatkowych.

SEKCJA V

NALEŻYTA STARANNOŚĆ WOBEC »ISTNIEJĄCYCH RACHUNKÓW PODMIOTÓW«

Poniższe procedury mają zastosowanie do celów identyfikacji »rachunków raportowanych« wśród »istniejących rachunków podmiotów«

- A. Rachunki podmiotów niewymagające weryfikacji, identyfikacji ani raportowania. O ile »raportująca instytucja finansowa« nie dokona innego wyboru, w odniesieniu do wszystkich »istniejących rachunków podmiotów« albo oddzielnie, w odniesieniu do każdej wyraźnie zidentyfikowanej grupy takich rachunków, »istniejący rachunek podmiotów« którego łączne saldo lub wartość nie przekraczają — na dzień 31 grudnia 2015 r. — kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub San Marino i stanowiącej równowartość 250 000 USD, nie musi być weryfikowany, identyfikowany ani raportowany jako »rachunek raportowany« do czasu aż jego łączne saldo lub wartość nie przekroczy tej kwoty na ostatni dzień któregośkolwiek z kolejnych lat kalendarzowych.

- B. Rachunki podmiotów będące przedmiotem weryfikacji. »Istniejący rachunek podmiotów« którego łączne saldo lub wartość przekraczają — na dzień 31 grudnia 2015 r. — kwotę denominowaną w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub San Marino i stanowiącej równowartość 250 000 USD, oraz »istniejący rachunek podmiotów« który nie przekracza — na dzień 31 grudnia 2015 r.— tej kwoty, ale którego łączne saldo lub wartość przekraczają taką kwotę na ostatni dzień któregośkolwiek z kolejnych lat kalendarzowych, muszą zostać poddane weryfikacji zgodnie z procedurami określonymi w części D.
- C. Rachunki podmiotów, wobec których wymagane jest raportowanie. W odniesieniu do »istniejących rachunków podmiotów« opisanych w części B, wyłącznie rachunki, które znajdują się w posiadaniu co najmniej jednego »podmiotu« będącego »osobą raportowaną« lub w posiadaniu »pasywnych NFE« (podmiotów niebędących instytucjami finansowymi) kontrolowanych przez co najmniej jedną »osobę kontrolującą« będącą »osobą raportowaną« są traktowane jako »rachunki raportowane«
- D. Procedury weryfikacji na potrzeby identyfikowania rachunków podmiotów, wobec których wymagane jest raportowanie. Wobec »istniejących rachunków podmiotów« opisanych w części B »raportująca instytucja finansowa« musi zastosować następujące procedury weryfikacji dla określenia, czy są one w posiadaniu co najmniej jednej »osoby raportowanej« lub »pasywnego NFE« kontrolowanych przez co najmniej jedną »osobę kontrolującą« będącą »osobą raportowaną« :
1. Ustalenie, czy »podmiot« jest »osobą raportowaną«
 - a) weryfikacja informacji posiadanych do celów regulacyjnych lub do celów związanych z relacjami z klientem (łącznie z informacjami zgromadzonymi na mocy »procedur AML/KYC«) w celu określenia, czy informacje wskazują, że »posiadacz rachunku« jest rezydentem w »raportowanej jurysdykcji« W tym celu informacje wskazujące na to, że »posiadacz rachunku« jest rezydentem w »raportowanej jurysdykcji« obejmują miejsce uzyskania zdolności prawnej lub rejestracji lub adres w »raportowanej jurysdykcji«
 - b) jeżeli informacje wskazują na to, że »posiadacz rachunku« jest rezydentem w »raportowanej jurysdykcji raportująca instytucja finansowa« musi traktować rachunek jako »rachunek raportowany« chyba że uzyska od »posiadacza rachunku« oświadczenie lub w sposób racjonalny ustali na podstawie posiadanych informacji lub informacji dostępnych publicznie, że »posiadacz rachunku« nie jest »osobą raportowaną«
 2. Ustalenie, czy podmiot jest »pasywnym NFE« kontrolowanym przez co najmniej jedną »osobę kontrolującą« będącą »osobą raportowaną« W odniesieniu do »posiadacza rachunku« w przypadku »istniejącego rachunku podmiotu« (łącznie z »podmiotem« będącym »osobą raportowaną«) »raportująca instytucja finansowa« musi ustalić, czy »posiadacz rachunku« jest »pasywnym NFE« kontrolowanym przez co najmniej jedną »osobę kontrolującą« będącą »osobą raportowaną« Jeżeli którakolwiek z »osób kontrolujących pasywny NFE« jest »osobą raportowaną« rachunek musi być traktowany jako »rachunek raportowany« Dokonując tych ustaleń, »raportująca instytucja finansowa« musi stosować się do wskazówek w części D pkt 2 lit. a)–c) w kolejności najstosowniejszej do danych okoliczności.
 - a) Ustalenie, czy »posiadacz rachunku« jest »pasywnym NFE« Do celów ustalenia, czy »posiadacz rachunku« jest »pasywnym NFE« raportująca instytucja finansowa« musi uzyskać od »posiadacza rachunku« oświadczenie, aby określić jego status, chyba że posiada już informacje lub publicznie dostępne są informacje, na podstawie których może racjonalnie stwierdzić, że »posiadacz rachunku« jest »aktywnym NFE« lub »instytucją finansową« inną niż »podmiot inwestujący« opisany w sekcji VIII część A pkt 6 lit. b), niebędący »instytucją finansową z jurysdykcji uczestniczącej«
 - b) Ustalenie »osób kontrolujących posiadacza rachunku« Do celów ustalenia »osób kontrolujących« »posiadacza rachunku« »raportująca instytucja finansowa« może opierać się na informacjach zgromadzonych i przechowywanych na mocy »procedur AML/KYC«
 - c) Ustalenie, czy »osoba kontrolująca« »pasywny NFE« jest »osobą raportowaną« Do celów ustalenia, czy »osoba kontrolująca« »pasywny NFE« jest »osobą raportowaną« »raportująca instytucja finansowa« może opierać się na:
 - (i) informacjach zgromadzonych i przechowywanych na mocy »procedur AML/KYC« w przypadku »istniejącego rachunku podmiotu« który to rachunek znajduje się w posiadaniu co najmniej jednego »NFE« i którego łączne saldo lub wartość nie przekraczają kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub San Marino i stanowiącej równowartość 1 000 000 USD; lub

- (ii) oświadczeniu »posiadacza rachunku« lub takiej »osoby kontrolującej« z jurysdykcji (państwa członkowskiego, San Marino lub innej jurysdykcji), w których dana »osoba kontrolująca« jest rezydentem do celów podatkowych.

E. Czas trwania weryfikacji oraz dodatkowe procedury mające zastosowanie do »istniejących rachunków podmiotów«

1. Weryfikacja »istniejących rachunków podmiotów« których łączne saldo lub wartość przekraczają — na dzień 31 grudnia 2015 r. — kwotę denominowaną w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub San Marino i stanowiącą równowartość 250 000 USD, musi zostać zakończona do dnia 31 grudnia 2017 r.
2. Weryfikacja »istniejących rachunków podmiotów« których łączne saldo lub wartość nie przekraczają — na dzień 31 grudnia 2015 r. — kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub San Marino i stanowiącej równowartość 250 000 USD, ale przekraczają tę kwotę na dzień 31 grudnia któregośkolwiek z kolejnych lat, musi zostać zakończona w ciągu roku kalendarzowego następującego po roku, w którym łączne saldo lub wartość przekroczyły taką kwotę.
3. W przypadku wystąpienia zmiany okoliczności związanych z »istniejącym rachunkiem podmiotu« która sprawia, że »raportująca instytucja finansowa« dowiadyje się lub ma powody sądzić, że oświadczenie »posiadacza rachunku« lub inna dokumentacja związana z rachunkiem są niepoprawne lub nierzetelne, »raportująca instytucja finansowa« musi ponownie określić status rachunku zgodnie z procedurami określonymi w części D.

SEKCJA VI

NALEŻYTA STARANNOŚĆ WOBEC »NOWYCH RACHUNKÓW PODMIOTÓW«

Poniższe procedury mają zastosowanie do celów identyfikacji »rachunków raportowanych« wśród »nowych rachunków podmiotów«

A. Procedury weryfikacji na potrzeby identyfikowania rachunków podmiotów, wobec których wymagane jest raportowanie. Wobec »nowych rachunków podmiotów« »raportująca instytucja finansowa« musi zastosować następujące procedury weryfikacji dla ustalenia, czy »posiadaczem rachunku« są co najmniej jedna »osoba raportowana« lub »pasywne NFE« kontrolowane przez co najmniej jedną »osobę kontrolującą« będącą »osobą raportowaną« :

1. Ustalenie, czy »podmiot« jest »osobą raportowaną«
 - a) Uzyskanie oświadczenia »posiadacza rachunku« które może stanowić część dokumentacji otwarcia rachunku, pozwalające »raportującej instytucji finansowej« na ustalenie (jednej lub większej liczby) rezydencji »posiadacza rachunku« do celów podatkowych i potwierdzenie zasadności takiego oświadczenia na podstawie informacji otrzymanych przez »raportującą instytucję finansową« w związku z otwarciem rachunku, łącznie z wszelką dokumentacją zgromadzoną na mocy »procedur AML/KYC« Jeżeli dany »podmiot« poświadczy, że nie ma rezydencji do celów podatkowych, »raportująca instytucja finansowa« może opierać się adresie głównego miejsca prowadzenia działalności »podmiotu« w celu ustalenia rezydencji »posiadacza rachunku«
 - b) Jeżeli oświadczenie wskazuje na to, że »posiadacz rachunku« jest rezydentem w »raportowanej jurysdykcji« »raportująca instytucja finansowa« musi traktować rachunek jako »rachunek raportowany« chyba że w sposób racjonalny ustali na podstawie posiadanych informacji lub informacji dostępnych publicznie, że »posiadacz rachunku« nie jest »osobą raportowaną« w odniesieniu do takiej »raportowanej jurysdykcji«
2. Ustalenie, czy podmiot jest »pasywnym NFE« kontrolowanym przez co najmniej jedną »osobę kontrolującą« będącą »osobą raportowaną« W odniesieniu do »posiadacza rachunku« w przypadku »nowego rachunku podmiotu« (łącznie z »podmiotem« będącym »osobą raportowaną«) »raportująca instytucja finansowa« musi ustalić, czy »posiadacz rachunku« jest »pasywnym NFE« kontrolowanym przez co najmniej jedną »osobę kontrolującą« będącą »osobą raportowaną« Jeżeli którakolwiek z »osób kontrolujących« »pasywny NFE« jest

»osobą raportowaną« rachunek musi być traktowany jako »rachunek raportowany«. Dokonując tych ustaleń, »raportująca instytucja finansowa« musi stosować się do wskazówek w części A pkt 2 lit. a)–c) w kolejności najstosowniej do danych okoliczności.

- a) Ustalenie, czy »posiadacz rachunku« jest »pasywnym NFE«. Do celów ustalenia, czy »posiadacz rachunku« jest »pasywnym NFE« »raportująca instytucja finansowa« musi polegać na oświadczeniu »posiadacza rachunku« aby określić jego status, chyba że posiada już informacje lub publicznie dostępne są informacje, na podstawie których może racjonalnie stwierdzić, że »posiadacz rachunku« jest »aktywnym NFE« lub »instytucją finansową« inną niż »podmiot inwestujący« opisany w sekcji VIII część A pkt 6 lit. b), niebędący »instytucją finansową z jurysdykcji uczestniczącej«
- b) Ustalenie »osób kontrolujących« »posiadacza rachunku«. Do celów ustalenia »osób kontrolujących« »posiadacza rachunku« »raportująca instytucja finansowa« może opierać się na informacjach zgromadzonych i przechowywanych na mocy »procedur AML/KYC«
- c) Ustalenie, czy »osoba kontrolująca« »pasywny NFE« jest »osobą raportowaną«. Do celów ustalenia, czy »osoba kontrolująca« »pasywny NFE« jest »osobą raportowaną« »raportująca instytucja finansowa« może opierać się na oświadczeniu »posiadacza rachunku« lub takiej »osoby kontrolującej«

SEKCJA VII

SZCZEGÓLNE ZASADY NALEŻYTEJ STARANNOŚCI

Poniższe dodatkowe zasady mają zastosowanie we wdrażaniu procedur należytej staranności opisanych powyżej:

- A. Poleganie na oświadczeniach i »dowodach w postaci dokumentów« »Raportująca instytucja finansowa« nie może opierać się na oświadczeniu lub »dowodzie w postaci dokumentów« jeżeli wie lub ma powody sądzić, że oświadczenie lub »dowód w postaci dokumentów« są niepoprawne lub niezetelne.
- B. Alternatywne procedury dla »rachunków finansowych« będących w posiadaniu indywidualnych beneficjentów »pieniężnych umów ubezpieczenia« lub »umów renty« oraz dla »grupowych pieniędzy umów ubezpieczenia« lub »grupowych umów renty« »Raportująca instytucja finansowa« może domniemywać, że indywidualny beneficjent (inny niż właściciel) »pieniężnej umowy ubezpieczenia« lub »umowy renty« otrzymujący świadczenie z tytułu śmierci, nie jest »osobą raportowaną« i może traktować taki »rachunek finansowy« jako inny niż »rachunek raportowany« chyba że »raportująca instytucja finansowa« rzeczywiście wie lub ma powody, by sądzić, iż beneficjentem jest »osoba raportowana«. »Raportująca instytucja finansowa« ma powody, by sądzić, iż beneficjentem »pieniężnej umowy ubezpieczenia« lub »umowy renty« jest »osoba raportowana« jeżeli informacje zgromadzone przez »raportującą instytucję finansową« i związane z beneficjentem zawierają przesłanki opisane w sekcji III część B. Jeżeli »raportująca instytucja finansowa« rzeczywiście wie lub ma powody, by sądzić, iż beneficjentem jest »osoba raportowana« »raportująca instytucja finansowa« musi stosować się do procedur zawartych w sekcji III część B.

Państwo członkowskie lub San Marino mają możliwość zezwolenia »raportującym instytucjom finansowym« na traktowanie »rachunku finansowego« który jest udziałem członka w »grupowej pieniężnej umowie ubezpieczenia« lub »grupowej umowie renty« jako »rachunku finansowego« który nie jest »rachunkiem raportowanym« do dnia, w którym określona kwota staje się należna na rzecz pracownika/posiadacza świadectwa lub beneficjenta, jeżeli dany »rachunek finansowy« który jest udziałem członka w »grupowej pieniężnej umowie ubezpieczenia« lub »grupowej umowie renty« spełnia następujące wymogi:

- a) »grupowa pieniężna umowa ubezpieczenia« lub »grupowa umowa renty« są wystawione na rzecz pracodawcy i obejmują co najmniej 25 pracowników/posiadaczy świadectwa;
- b) pracownicy/posiadacze świadectwa są uprawnieni do otrzymania jakiegokolwiek wartości umowy związanej z ich udziałami oraz do wyznaczenia beneficjentów świadczenia wypłacanego z tytułu śmierci pracownika; oraz
- c) łączna kwota należna każdemu pracownikowi/posiadaczowi świadectwa lub beneficjentowi nie przekracza kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub San Marino i stanowiącej równowartość 1 000 000 USD.

Termin »grupowa pieniężna umowa ubezpieczenia« oznacza »pieniężną umowę ubezpieczenia« która (i) zapewnia ochronę ubezpieczeniową osób fizycznych, które przystąpiły do umowy za pośrednictwem pracodawcy, stowarzyszenia handlowego, związku zawodowego lub innego stowarzyszenia lub grupy; oraz (ii) przewiduje zapłatę składki od każdego członka grupy (lub członka kategorii w ramach grupy), która to składka jest określona bez względu na indywidualne cechy zdrowotne inne niż wiek, płeć i nałóg palenia danego członka (lub kategorii członków) danej grupy.

Termin »grupowa umowa renty« oznacza »umowę renty« na mocy której zobowiązanymi są osoby fizyczne, które przystąpiły do umowy za pośrednictwem pracodawcy, stowarzyszenia handlowego, związku zawodowego lub innego stowarzyszenia lub grupy.

Przed wejściem w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 8 grudnia 2015 r., państwa członkowskie powiadamiają San Marino, a San Marino powiadamia Komisję Europejską, czy skorzystały z możliwości przewidzianej w niniejszej części. Komisja Europejska może koordynować przekazywanie wiadomości od państw członkowskich skierowanych do San Marino oraz przekazuje wiadomości San Marino do wszystkich państw członkowskich. Informacje o wszelkich dalszych zmianach dotyczących skorzystania z tej możliwości przez państwo członkowskie lub San Marino są przekazywane w ten sam sposób.

C. Sumowanie salda rachunku i reguły walutowe.

1. Sumowanie »rachunków indywidualnych« Do celów określania łącznego salda lub wartości »rachunków finansowych« posiadanych przez osobę fizyczną, »raportująca instytucja finansowa« jest zobowiązana sumować wszystkie »rachunki finansowe« prowadzone przez »raportującą instytucję finansową« lub »podmiot powiązany« ale wyłącznie w takim zakresie, w jakim systemy komputerowe »raportującej instytucji finansowej« łączą ze sobą »rachunki finansowe« przez odniesienie do elementu danych, takiego jak numer klienta lub numer »NIP« oraz w zakresie, w jakim systemy te pozwalają na sumowanie sald lub wartości rachunków. Każdemu współposiadaczowi »rachunku finansowego« przypisuje się całe saldo lub wartość posiadanych wspólnie rachunków finansowych do celów stosowania wymogów sumowania opisanych w niniejszym punkcie.
2. Sumowanie »rachunków podmiotów« Do celów określania łącznego salda lub wartości »rachunków finansowych« posiadanych przez »podmiot« »raportująca instytucja finansowa« jest zobowiązana uwzględnić wszystkie »rachunki finansowe« prowadzone przez »raportującą instytucję finansową« lub »podmiot powiązany« ale wyłącznie w takim zakresie, w jakim systemy komputerowe »raportującej instytucji finansowej« łączą ze sobą »rachunki finansowe« przez odniesienie do elementu danych, takiego jak numer klienta lub numer »NIP« oraz w zakresie, w jakim systemy te pozwalają na sumowanie sald lub wartości rachunków. Każdemu współposiadaczowi »rachunku finansowego« przypisuje się całe saldo lub wartość posiadanych wspólnie rachunków finansowych do celów stosowania wymogów sumowania opisanych w niniejszym punkcie.
3. Szczególna zasada sumowania mająca zastosowanie do opiekunów klienta. Do celów określenia łącznego salda lub wartości »rachunków finansowych« posiadanych przez osobę w celu ustalenia, czy »rachunek finansowy« jest »rachunkiem o wysokiej wartości« »raportująca instytucja finansowa« jest również zobowiązana, w przypadku każdego »rachunku finansowego« o którym opiekun klienta wie lub ma powody, by sądzić, że jest on bezpośrednio lub pośrednio posiadany, kontrolowany lub założony (oprócz rachunków powierniczych) przez tę samą osobę, do sumowania wszystkich takich rachunków.
4. Kwoty traktowane jako kwoty obejmujące równowartość w innych walutach. Wszystkie kwoty denominowane w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub San Marino traktuje się jako obejmujące równoważne kwoty w innych walutach, zgodnie z prawem krajowym.

SEKCJA VIII

TERMINY ZDEFINIOWANE

Następujące terminy mają znaczenie określone poniżej:

A. »Raportująca instytucja finansowa«

1. Termin »raportująca instytucja finansowa« oznacza, w zależności od kontekstu, »instytucję finansową« z państwa członkowskiego lub »instytucję finansową« z San Marino niebędącą »nieraportującą instytucją finansową«
2. Termin »instytucja finansowa z jurysdykcji uczestniczącej« oznacza (i) każdą »instytucję finansową« będącą rezydentem w »jurysdykcji uczestniczącej« z wyłączeniem jednak wszelkich oddziałów tej »instytucji finansowej« zlokalizowanych poza daną »jurysdykcją uczestniczącą« oraz (ii) każdy oddział »instytucji finansowej« która nie jest rezydentem w »jurysdykcji uczestniczącej« o ile dany oddział jest zlokalizowany w danej »jurysdykcji uczestniczącej«

3. Termin »instytucja finansowa« oznacza »instytucję powierniczą« »instytucję depozytową« »podmiot inwestujący« lub »określony zakład ubezpieczeń«
4. Termin »instytucja powiernicza« oznacza każdy podmiot, który — w ramach istotnej części swojej działalności gospodarczej — przechowuje »aktywa finansowe« na rachunek innych osób. Uważa się, że przechowywanie »aktywów finansowych« na rachunek innych osób stanowi istotną część działalności gospodarczej »podmiotu« jeżeli jego przychody brutto przypadające na przechowywanie »aktywów finansowych« i na związane z tym usługi finansowe stanowią co najmniej 20 % przychodów brutto tego »podmiotu« w krótszym z następujących okresów: (i) okresie trzech lat, kończącym się 31 grudnia (lub ostatniego dnia roku obrachunkowego, jeżeli nie są one tożsame) poprzedzającym rok, w którym jest dokonywane ustalenie tego udziału; lub (ii) okresie istnienia tego »podmiotu«
5. Termin »instytucja depozytowa« oznacza każdy »podmiot« który przyjmuje depozyty w ramach prowadzonej działalności bankowej lub podobnej.
6. Termin »podmiot inwestujący« oznacza każdy podmiot:
 - a) który w ramach działalności gospodarczej wykonuje głównie co najmniej jedną z następujących czynności lub operacji na rzecz lub w imieniu klienta:
 - (i) obrót instrumentami rynku pieniężnego (czekami, weksłami, certyfikatami depozytowymi, instrumentami pochodnymi itp.); obrót walutą; obrót pochodnymi instrumentami walutowymi, instrumentami pochodnymi na stopę procentową i indeksowymi instrumentami pochodnymi; obrót zbywalnymi papierami wartościowymi; lub towarowymi kontraktami terminowymi typu future;
 - (ii) zarządzanie indywidualnym i zbiorowym portfelem aktywów; lub
 - (iii) inne formy inwestowania, administrowania lub zarządzania »aktywami finansowymi« lub środkami pieniężnymi w imieniu innych osób; lub
 - b) którego przychody brutto przypadają głównie na inwestowanie lub reinwestowanie »aktywów finansowych« lub obrót tymi aktywami, jeżeli dany »podmiot« jest zarządzany przez inny podmiot będący »instytucją depozytową« »instytucją powierniczą« »określonym zakładem ubezpieczeń« lub »podmiotem inwestującym« opisanym w części A pkt 6 lit. a).

Uznaje się, że w ramach działalności gospodarczej »podmiot« wykonuje głównie co najmniej jedną z czynności, o których mowa w części A pkt 6 lit. a), lub że przychody brutto »podmiotu« przypadają głównie na inwestowanie lub reinwestowanie »aktywów finansowych« lub obrót tymi aktywami do celów części A pkt 6 lit. b), jeżeli przychody brutto danego »podmiotu« przypadające na stosowne czynności stanowią co najmniej 50 % przychodów brutto tego »podmiotu« w krótszym z następujących okresów: (i) okresie trzech lat, kończącym się 31 grudnia roku poprzedzającego rok, w którym jest dokonywane ustalenie tego udziału, lub (ii) okresie istnienia tego »podmiotu« Termin »podmiot inwestujący« nie obejmuje »podmiotu« który jest »aktywnym NFE« ponieważ »podmiot« ten spełnia którekolwiek z kryteriów określonych w części D pkt 9 lit. d)–g).

Niniejszy punkt interpretuje się w sposób spójny ze sformułowaniem zastosowanym w definicji »instytucji finansowej« w zaleceniach Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy.

7. Termin »aktywa finansowe« obejmuje papier wartościowy (na przykład akcję spółki; udział w spółce osobowej lub własność rzeczywistą w spółce osobowej lub trucie charakteryzujących się własnością rozproszoną lub będących w obrocie publicznym; weksel, obligację, skrypt dłużny lub inne dowody wiarygodności), udział w spółce osobowej, umowę towarową, umowę swapu (na przykład swapy stóp procentowych, swapy walutowe, swapy bazowe, górne pułapy stóp procentowych, dolne pułapy stóp procentowych, swapy towarowe, swapy akcyjne, swapy indeksowe i podobne umowy), »umowę ubezpieczenia« lub »umowę renty« bądź jakiegokolwiek udział (łącznie z kontraktem terminowym typu future lub kontraktem terminowym typu forward lub opcją) w papierze wartościowym, udziale w spółce osobowej, umowie towarowej, umowie swapu, »umowie ubezpieczenia« lub »umowie renty« Termin »aktywa finansowe« nie obejmuje niedłużnego, bezpośredniego udziału w nieruchomości.
8. Termin »określony zakład ubezpieczeń« oznacza każdy »podmiot« będący zakładem ubezpieczeń (lub jednostką dominującą zakładu ubezpieczeń), który zawiera »pieniężną umowę ubezpieczenia« lub »umowę renty« bądź jest zobowiązany do dokonywania płatności z tytułu tych umów.

B. Nieraportująca instytucja finansowa

1. Termin »nieraportująca instytucja finansowa« oznacza każdą »instytucję finansową« będącą:
 - a) »podmiotem rządowym« »organizacją międzynarodową« lub »bankiem centralnym« w sytuacjach innych niż dotyczące płatności wynikającej ze zobowiązania istniejącego w związku z komercyjną działalnością finansową w rodzaju tej prowadzonej przez »określony zakład ubezpieczeń« »instytucję powierniczą« lub »instytucję depozytową« ;
 - b) »powszechnym funduszem emerytalnym« »zamkniętym funduszem emerytalnym« »funduszem emerytalnym podmiotu rządowego, organizacji międzynarodowej lub banku centralnego« lub »kwalifikowanym wystawcą kart kredytowych«
 - c) innym »podmiotem« który niesie ze sobą niskie ryzyko zostania wykorzystanym do uchylecia się od opodatkowania, ma zasadniczo podobne cechy jak którykolwiek z »podmiotów« opisanych w części B pkt 1 lit. a) i b) oraz jest zdefiniowany w prawie krajowym jako »nieraportująca instytucja finansowa« i — w przypadku państw członkowskich — o którym mowa w art. 8 ust. 7a dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania, i o którym jest powiadamiane San Marino, a w przypadku San Marino, o którym jest powiadamiana Komisja Europejska, pod warunkiem że status takiego »podmiotu« jako »nieraportującej instytucji finansowej« nie utrudnia realizacji celów niniejszej Umowy;
 - d) »zwolnionym przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania« lub
 - e) trustem w zakresie, w jakim powiernik trustu jest »raportującą instytucją finansową« i zgłasza wszystkie informacje, których zgłoszenie jest wymagane na mocy sekcji I, w odniesieniu do wszystkich »rachunków raportowanych« trustu.
2. Termin »podmiot rządowy« oznacza rząd państwa członkowskiego, San Marino lub innej jurysdykcji, wszelkie jednostki terytorialne niższego szczebla państwa członkowskiego, San Marino lub innej jurysdykcji (które — w celu uniknięcia wątpliwości — obejmują państwo, prowincję, okręgi lub gminy), lub każdą agencję lub instytucję państwa członkowskiego, San Marino lub innej jurysdykcji będące w całości własnością danego państwa lub jurysdykcji lub którychkolwiek z wyżej wymienionych jednostek (każda zwana dalej »podmiotem rządowym«). Kategoria ta obejmuje integralne części, kontrolowane podmioty, a także jednostki terytorialne niższego szczebla państwa członkowskiego, San Marino lub innej jurysdykcji.
 - a) »Integralna część« państwa członkowskiego, San Marino lub innej jurysdykcji oznacza każdą osobę, organizację, agencję, urząd, fundusz, instytucję lub inny organ, niezależnie od tego, w jaki sposób zostały one określone, stanowiące organ sprawujący władzę w państwie członkowskim, San Marino lub innej jurysdykcji. Dochody netto tego organu sprawującego władzę muszą być zapisywane na jej własnym rachunku lub na innych rachunkach danego państwa członkowskiego, San Marino lub innej jurysdykcji, a żadna część tych dochodów nie przynosi korzyści żadnej osobie prywatnej. Integralna część nie obejmuje żadnej osoby, która sprawuje władzę, jest urzędnikiem lub zarządcą działającymi w swoim imieniu prywatnym lub osobistym.
 - b) »Podmiot kontrolowany« oznacza »podmiot« który jest odrębny w formie od państwa członkowskiego, San Marino lub innej jurysdykcji lub który w inny sposób stanowi oddzielny podmiot prawa, pod warunkiem że:
 - (i) »podmiot« ten jest w całości własnością co najmniej jednego »podmiotu rządowego« i jest kontrolowany przez co najmniej jeden taki podmiot, bezpośrednio lub za pośrednictwem co najmniej jednego podmiotu kontrolowanego;
 - (ii) dochody netto tego »podmiotu« są zapisywane na jego własnym rachunku lub na rachunkach co najmniej jednego »podmiotu rządowego« a żadna część tych dochodów nie przynosi korzyści jakiegokolwiek osobie prywatnej; oraz
 - (iii) po rozwiązaniu tego »podmiotu« jego aktywa powierzane są co najmniej jednemu »podmiotowi rządowemu«
 - c) Uważa się, że dochód nie przynosi korzyści osobom prywatnym, jeśli takie osoby są zakładanymi beneficjentami programu rządowego, a działania w ramach tego programu realizowane są dla dobra ogółu lub odnoszą się do zarządzania określoną sferą administracji. Niezależnie od powyższego uważa się jednak, że dochód przynosi korzyść osobom prywatnym, jeśli pochodzi on z wykorzystywania »podmiotu rządowego« do prowadzenia działalności komercyjnej, takiej jak bankowość komercyjna, w ramach której świadczone są usługi finansowe na rzecz osób prywatnych.

3. Termin »organizacja międzynarodowa« oznacza organizację międzynarodową lub jej agencję lub instytucję będącą w całości jej własnością. Kategoria ta obejmuje organizację międzyrządową (w tym organizację ponadnarodową):
 - (i) w skład której wchodzi głównie rządy;
 - (ii) która zawarła z państwem członkowskim, San Marino lub inną jurysdykcją obowiązujące porozumienie w sprawie lokalizacji jej siedziby lub podobne merytorycznie porozumienie; i
 - (iii) której dochód nie przynosi korzyści osobom prywatnym.

4. Termin »bank centralny« oznacza instytucję określoną przez prawo lub wyznaczoną przez rząd jako główna władza — inna niż rząd samego państwa członkowskiego, San Marino lub innej jurysdykcji — emitująca instrumenty przeznaczone do obiegu jako waluta. Instytucja taka może obejmować podmiot odrębny od rządu danego państwa członkowskiego, San Marino lub innej jurysdykcji, niezależnie od tego, czy należy w całości lub w części do tego państwa członkowskiego, San Marino lub innej jurysdykcji.

5. Termin »powszechny fundusz emerytalny« oznacza fundusz utworzony w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych, rentowych lub świadczeń z tytułu śmierci, bądź też jakiegokolwiek kombinacji tych świadczeń, na rzecz beneficjentów będących obecnymi lub byłymi pracownikami (lub osobami wskazanymi przez takich pracowników) co najmniej jednego pracodawcy, w zamian za świadczone przez nich usługi, pod warunkiem że fundusz:
 - a) nie ma żadnego beneficjenta, który miałby prawo do więcej niż 5 % aktywów funduszu;
 - b) podlega regulacjom rządowym i zapewnia coroczne przekazywanie informacji organom podatkowym; oraz
 - c) spełnia co najmniej jeden z następujących wymogów:
 - (i) jest ogólnie zwolniony z opodatkowania od dochodów z inwestycji lub opodatkowanie takich dochodów jest odroczone lub podlega stawce obniżonej, ze względu na status funduszu jako programu emerytalnego;
 - (ii) co najmniej 50 % całkowitych składek na rzecz funduszu (innych niż przeniesienie aktywów z innych programów opisanych w części B pkt 5–7 lub z rachunków emerytalnych i rentowych opisanych w części C pkt 17 lit. a)) pochodzi z wpłat pracodawców;
 - (iii) przenoszenie środków lub wypłaty z funduszu są dozwolone tylko w przypadku wystąpienia określonych zdarzeń związanych z przejściem na emeryturę, niepełnosprawnością lub śmiercią (z wyjątkiem przenoszenia środków do innych funduszy emerytalnych opisanych w części B pkt 5–7 lub do rachunków emerytalnych i rentowych opisanych w części C pkt 17 lit. a)), bądź dokonanie przeniesienia lub wypłaty środków przed wystąpieniem określonego zdarzenia skutkuje nałożeniem kar; lub
 - (iv) składki (inne niż określone, dozwolone wpłaty uzupełniające) wpłacane przez pracowników do funduszu są ograniczone zależnie od dochodu pracownika lub nie mogą przekroczyć rocznie kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub San Marino i stanowiącej równowartość 50 000 USD, przy zastosowaniu zasad określonych w sekcji VII część C w odniesieniu do sumowania rachunków i przeliczania walut obcych.

6. Termin »zamknięty fundusz emerytalny« oznacza fundusz utworzony w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych, rentowych lub świadczeń z tytułu śmierci na rzecz beneficjentów będących obecnymi lub byłymi pracownikami (lub na rzecz osób wskazanych przez takich pracowników) co najmniej jednego pracodawcy, w zamian za świadczone przez nich usługi, pod warunkiem że:
 - a) fundusz ma mniej niż 50 uczestników;
 - b) fundusz jest finansowany przez co najmniej jednego pracodawcę, który nie jest »podmiotem inwestującym« ani »pasywnym NFE«
 - c) składki pracownika i pracodawcy na rzecz funduszu (z wyjątkiem przenoszenia aktywów z innych rachunków emerytalnych i rentowych opisanych w części C pkt 17 lit. a)) są ograniczone zależnie od, odpowiednio, wypracowanego dochodu i wysokości wynagrodzenia pracownika;
 - d) uczestnicy, którzy nie są rezydentami jurysdykcji (państwa członkowskiego lub San Marino), w którym dany fundusz został utworzony, nie są uprawnieni do więcej niż 20 % aktywów funduszu; oraz
 - e) fundusz podlega regulacjom rządowym i zapewnia coroczne przekazywanie informacji organom podatkowym.

7. Termin »fundusz emerytalny podmiotu rządowego, organizacji międzynarodowej lub banku centralnego« oznacza fundusz utworzony przez »podmiot rządowy« »organizację międzynarodową« lub »bank centralny« w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych, rentowych lub świadczeń z tytułu śmierci na rzecz beneficjentów lub uczestników będących obecnymi lub byłymi pracownikami (lub na rzecz osób wskazanych przez takich pracowników), bądź niebędących obecnymi lub byłymi pracownikami, jeżeli świadczenia zapewniane takim beneficjentom lub uczestnikom są wypłacane w zamian za usługi wykonane na rzecz danego »podmiotu rządowego« danej »organizacji międzynarodowej« lub danego »banku centralnego«
8. Termin »kwalifikowany wystawca kart kredytowych« oznacza »instytucję finansową« spełniającą następujące wymogi:
 - a) »instytucja finansowa« jest »instytucją finansową« tylko dlatego, że jest wystawcą kart kredytowych akceptującym depozyty tylko wtedy, gdy klient dokonuje płatności przekraczającej saldo debetowe karty, a nadpłacona kwota nie jest natychmiast zwracana klientowi; oraz
 - b) począwszy od dnia 1 stycznia 2016 r. lub przed tą datą, »instytucja finansowa« wdroży politykę i procedury zapobiegające dokonaniu przez klienta nadpłaty przekraczającej kwotę denominowaną w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub San Marino i stanowiącą równowartość 50 000 USD, albo zapewniające, aby wszelkie nadpłacone przez klienta kwoty przekraczające tę kwotę były temu klientowi zwracane w ciągu 60 dni, każdorazowo przy zastosowaniu zasad określonych w sekcji VII część C dotyczących sumowania rachunków i przeliczania walut obcych. W tym celu pojęcie »nadpłata przez klienta« nie odnosi się do salda dodatniego w zakresie spornych obciążeń, obejmuje jednak salda dodatnie wynikające ze zwrotów towarów.
9. Termin »zwolnione przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania« oznacza »podmiot inwestujący« regulowany jako przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania, pod warunkiem że wszystkie udziały w tym przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania są w posiadaniu osób fizycznych lub »podmiotów« niebędących »osobami raportowanymi« z wyjątkiem »pasywnego NFE« kontrolowanego przez »osoby kontrolujące« będące »osobami raportowanymi« bądź też pod warunkiem że wszystkie te udziały są posiadane za pośrednictwem takich osób fizycznych lub »podmiotów«

Wyemitowanie fizycznych akcji na okaziciela przez przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania samo w sobie nie powoduje utraty przez »podmiot inwestujący« który jest regulowany jako takie przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania, statusu »zwolnionego przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania« na mocy części B pkt 9, pod warunkiem że:

- a) dane przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania nie wyemitowało i nie wyemituje żadnych fizycznych akcji na okaziciela po dniu 31 grudnia 2015 r.;
- b) dane przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania umorzy wszystkie takie udziały po ich wykupieniu;
- c) dane przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania wykonuje wszelkie procedury należytej staranności określone w sekcjach II–VII i przekazuje wszelkie informacje podlegające wymogowi przekazania w odniesieniu do wszystkich takich udziałów, gdy udziały te są przedstawiane w celu ich umorzenia lub dokonania innej płatności; oraz
- d) dane przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania posiada polityki i procedury zapewniające, aby takie udziały zostały umorzone lub poddane immobilizacji jak najszybciej, a w każdym razie przed dniem 1 stycznia 2018 r.

C. »Rachunek finansowy«

1. Termin »rachunek finansowy« oznacza rachunek prowadzony przez »instytucję finansową« i obejmuje »rachunek depozytowy« i »rachunek powierniczy« a także:
 - a) w przypadku »podmiotu inwestującego« — jakkolwiek udział w kapitale lub w wierzytelnościach danej »instytucji finansowej« Niezależnie od powyższego termin »rachunek finansowy« nie obejmuje żadnego udziału w kapitale lub w wierzytelnościach »podmiotu« będącego »podmiotem inwestującym« wyłącznie, dlatego że (i) udziela on porad inwestycyjnych klientowi i działa w jego imieniu, lub (ii) zarządza portfelami na rzecz klienta i działa w jego imieniu do celów inwestowania »aktywów finansowych« zdeponowanych w imieniu klienta w »instytucji finansowej« innej niż taki »podmiot« lub do celów zarządzania lub administrowania takimi »aktywami finansowymi«
 - b) w przypadku instytucji finansowej nieopisananej w części C pkt 1 lit. a) — jakkolwiek udział w kapitale lub w wierzytelnościach danej »instytucji finansowej« jeżeli dana kategoria udziałów została utworzona w celu uniknięcia raportowania zgodnie z sekcją I; oraz

- c) wszelkie »pieniężne umowy ubezpieczenia« i wszelkie »umowy renty« zawarte lub prowadzone przez »instytucję finansową« inne niż niezwiązane z inwestowaniem, nieprzenoszalne, natychmiastowo wypłacane renty dożywotnie, zawierane z osobą fizyczną, skutkujące wypłatą świadczenia emerytalnego lub rentowego, w ramach rachunku, który jest »rachunkiem wyłączonym«

Termin »rachunek finansowy« nie obejmuje żadnego rachunku, który jest »rachunkiem wyłączonym«

2. Termin »rachunek depozytowy« obejmuje każdy rachunek prowadzony w celach komercyjnych, rachunek bieżący, oszczędnościowo-rozliczeniowy, terminowy lub oszczędnościowy lub rachunek, potwierdzeniem którego jest certyfikat depozytowy, certyfikat oszczędnościowy, certyfikat inwestycyjny, certyfikat zadłużeniowy lub inny podobny instrument prowadzony przez »instytucję finansową« w ramach zwykłej działalności bankowej lub podobnej. »Rachunek depozytowy« obejmuje również kwotę posiadaną przez zakład ubezpieczeń na podstawie gwarantowanej umowy inwestycyjnej lub podobnej umowy zobowiązującej do wypłaty lub uznania odsetek z tytułu tych umów.
3. Termin »rachunek powierniczy« oznacza rachunek (inny niż »umowa ubezpieczenia« lub »umowa renty«), który obejmuje co najmniej jeden składnik »aktywów finansowych« na rzecz innej osoby.
4. Termin »udział w kapitale« oznacza, w przypadku spółki osobowej będącej instytucją finansową, udział w kapitale lub zyskach spółki. W przypadku trustu będącego »instytucją finansową« »udział w kapitale« uważa się za udział posiadany przez jakąkolwiek osobę traktowaną jako ustanawiający lub beneficjent całości lub części majątku trustu, lub jakąkolwiek inną osobę fizyczną sprawującą ostateczną i faktyczną kontrolę nad trustem. »Osoba raportowana« będzie traktowana jako beneficjent trustu, jeżeli taka »osoba raportowana« posiada prawo do otrzymywania bezpośrednio lub pośrednio (na przykład przez pełnomocnika) obowiązkowej wypłaty z trustu lub może otrzymywać, bezpośrednio lub pośrednio, wypłaty uznaniowe z trustu.
5. Termin »umowa ubezpieczenia« oznacza umowę (inną niż umowa renty), zgodnie z którą wystawca zobowiązuje się do wypłacenia określonej kwoty w przypadku zaistnienia określonego zdarzenia obejmującego śmierć, chorobę, wypadek, powstanie odpowiedzialności cywilnej lub majątkowej.
6. Termin »umowa renty« oznacza umowę, zgodnie z którą wystawca zobowiązuje się do wypłacania świadczeń pieniężnych w danym okresie, ustalonym w całości lub w części poprzez odniesienie do średniego dalszego trwania życia co najmniej jednej osoby fizycznej. Termin ten obejmuje także umowę, którą uznaje się za »umowę renty« zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub praktyką jurysdykcji (państwa członkowskiego, San Marino lub innej jurysdykcji), w których umowa została wydana, na mocy której to umowy wystawca zobowiązuje się do wypłacania świadczeń pieniężnych przez pewną liczbę lat.
7. Termin »pieniężna umowa ubezpieczenia« oznacza umowę ubezpieczenia (inną niż umowa reasekuracji zawarta pomiędzy dwoma zakładami ubezpieczeń), która ma »wartość pieniężną«
8. Termin »wartość pieniężna« oznacza większą z poniższych wartości: (i) kwotę świadczenia, do uzyskania której ubezpieczający jest uprawniony w momencie wykupu lub wypowiedzenia umowy (określoną bez dokonywania potrąceń z tytułu wcześniejszej rezygnacji z umowy lub pożyczki pod zastaw polisy); (ii) kwotę, którą ubezpieczający może pożyczyć na mocy umowy lub w związku z umową. Niezależnie od powyższego termin »wartość pieniężna« nie obejmuje kwoty należnej na podstawie umowy ubezpieczenia:
 - a) wyłącznie z tytułu śmierci osoby objętej ubezpieczeniem na mocy umowy ubezpieczenia na życie;
 - b) jako świadczenie z tytułu szkody na osobie lub świadczenie chorobowe lub inne świadczenie stanowiące odszkodowanie za stratę ekonomiczną poniesioną na skutek zajścia zdarzenia objętego ubezpieczeniem;
 - c) jako zwrot uprzednio wpłaconych składek (z potrąceniem opłat z tytułu kosztów ubezpieczenia, bez względu na to, czy zostały one faktycznie nałożone) zgodnie z »umową ubezpieczenia« (inną niż inwestycyjna umowa ubezpieczenia na życie lub umowa renty), w związku z odstąpieniem od umowy lub wypowiedzeniem umowy, zmniejszeniem ryzyka ubezpieczeniowego w efektywnym okresie trwania umowy lub zwrot wynikający z błędu księgowego lub podobnego błędu odnoszącego się do składki;
 - d) jako premia ubezpieczeniowa dla ubezpieczającego (inna niż premia wypłacana w przypadku wypowiedzenia), pod warunkiem że premia ta dotyczy »umowy ubezpieczenia« na mocy której jedyne świadczenia należne opisane są w części C pkt 8 lit. b); lub
 - e) jako zwrot składki zaliczkowej lub depozytu składki z tytułu »umowy ubezpieczenia« zgodnie z którą składka jest płatna przynajmniej raz w roku, jeżeli kwota składki zaliczkowej lub depozytu składki nie przekracza kolejnej rocznej składki, które będzie należna z tytułu umowy.

9. Termin »istniejący rachunek« oznacza:
- »rachunek finansowy« prowadzony przez »raportującą instytucję finansową« na dzień 31 grudnia 2015 r.
 - państwo członkowskie lub San Marino mają możliwość rozszerzenia terminu »istniejący rachunek« w taki sposób, aby oznaczał on również każdy »rachunek finansowy« »posiadacza rachunku« bez względu na datę otwarcia takiego »rachunku finansowego« jeżeli:
 - dany »posiadacz rachunku« posiada również w »raportującej instytucji finansowej« lub w »podmiocie powiązany« w tej samej jurysdykcji (państwie członkowskim lub San Marino), w charakterze »raportującej instytucji finansowej« »rachunek finansowy« będący »istniejącym rachunkiem« na mocy części C pkt 9 lit. a);
 - »raportująca instytucja finansowa« i, stosownie do przypadku, »podmiot powiązany« w tej samej jurysdykcji (państwie członkowskim lub San Marino) w charakterze »raportującej instytucji finansowej« traktuje oba powyższe »rachunki finansowe« a także wszelkie inne »rachunki finansowe« danego »posiadacza rachunku« które są traktowane jako »istniejące rachunki« na mocy lit. b), jako jeden »rachunek finansowy« do celów spełnienia standardów w zakresie wymogów dotyczących wiedzy określonych w sekcji VII część A oraz do celów ustalenia salda lub wartości któregośkolwiek z »rachunków finansowych« przy zastosowaniu któregośkolwiek z progów rachunku;
 - w odniesieniu do »rachunku finansowego« który podlega »procedurom AML/KYC« »raportująca instytucja finansowa« może spełnić takie »procedury AML/KYC« względem danego »rachunku finansowego« opierając się na »procedurach AML/KYC« przeprowadzonych wobec »istniejącego rachunku« opisanego w części C pkt 9 lit. a); oraz
 - otwarcie »rachunku finansowego« nie wymaga dostarczenia przez »posiadacza rachunku« nowych, dodatkowych lub zmienionych informacji o kliencie, innych niż do celów niniejszej Umowy.
- Przed wejściem w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 8 grudnia 2015 r., państwa członkowskie powiadamiają San Marino, a San Marino powiadamia Komisję Europejską, czy skorzystały z możliwości przewidzianej w niniejszym punkcie. Komisja Europejska może koordynować przekazywanie wiadomości od państw członkowskich skierowanych do San Marino oraz przekazuje wiadomości San Marino do wszystkich państw członkowskich. Informacje o wszelkich dalszych zmianach dotyczących skorzystania z tej możliwości przez państwo członkowskie lub San Marino są przekazywane w ten sam sposób.
10. Termin »nowy rachunek« oznacza »rachunek finansowy« prowadzony przez »raportującą instytucję finansową« otwarty w dniu 1 stycznia 2016 r. lub po tej dacie, chyba że dany rachunek traktuje się jako »istniejący rachunek« w rozumieniu rozszerzonej definicji »istniejącego rachunku« zgodnie z częścią C pkt 9.
11. Termin »istniejący rachunek indywidualny« oznacza »istniejący rachunek« posiadany przez co najmniej jedną osobę fizyczną.
12. Termin »nowy rachunek indywidualny« oznacza »nowy rachunek« posiadany przez co najmniej jedną osobę fizyczną.
13. Termin »istniejący rachunek podmiotów« oznacza »istniejący rachunek« posiadany przez co najmniej jeden »podmiot«
14. Termin »rachunek o niższej wartości« oznacza »istniejący rachunek indywidualny« którego łączne saldo lub wartość nie przekraczają – na dzień 31 grudnia 2015 r. – kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub San Marino i stanowiącej równowartość 1 000 000 USD.
15. Termin »rachunek o wysokiej wartości« oznacza »istniejący rachunek indywidualny« którego łączne saldo lub wartość przekraczają – na dzień 31 grudnia 2015 r. lub na dzień 31 grudnia któregośkolwiek z kolejnych lat – kwotę denominowaną w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub San Marino i stanowiącą równowartość 1 000 000 USD.
16. Termin »nowy rachunek podmiotów« oznacza »nowy rachunek« posiadany przez co najmniej jeden »podmiot«

17. Termin »rachunek wyłączony« oznacza którykolwiek z poniższych rachunków:

a) rachunek emerytalny lub rentowy spełniający następujące wymogi:

- (i) rachunek podlega regulacji jako osobiste konto emerytalne lub jest częścią zarejestrowanego lub regulowanego planu emerytalnego lub rentowego prowadzonego w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych lub rentowych (w tym renty inwalidzkiej lub świadczenia z tytułu śmierci);
- (ii) rachunek korzysta z ulg podatkowych (tj. wpłacane składki, które co do zasady byłyby opodatkowane, podlegają odliczeniu lub wyłączeniu z dochodu brutto »posiadacza rachunku« lub są opodatkowane według stawki obniżonej bądź opodatkowanie dochodu z inwestycji z danego rachunku jest odroczone lub podlega stawce obniżonej);
- (iii) wymagane jest coroczne przekazywanie organom podatkowym informacji dotyczących rachunku;
- (iv) wypłaty z rachunku uzależnione są od osiągnięcia określonego wieku emerytalnego, od inwalidztwa lub od śmierci, lub wypłata środków przed wystąpieniem tych określonych zdarzeń skutkuje nałożeniem kar; oraz
- (v) albo (i) wysokość rocznych składek ograniczona jest do kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub San Marino i stanowiącej równowartość 50 000 USD lub niższej, albo (ii) określono maksymalny limit składek możliwych do wpłacenia na rachunek równy kwocie denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub San Marino i stanowiącej równowartość 1 000 000 USD lub niższej, przy zastosowaniu do każdego z tych warunków zasad określonych w sekcji VII część C w odniesieniu do sumowania rachunków i przeliczania walut obcych.

Nie można uznać, że »rachunek finansowy« który w innych aspektach spełnia wymóg części C pkt 17 lit. a) ppkt (v), nie spełnia takiego wymogu tylko dlatego, że taki »rachunek finansowy« może otrzymywać aktywa lub środki przenoszone z co najmniej jednego »rachunku finansowego« spełniającego wymogi części C pkt 17 lit. a) lub b) lub z co najmniej jednego funduszu emerytalnego lub rentowego spełniającego wymogi któregośkolwiek z postanowień części B pkt 5–7.

b) rachunek spełniający następujące wymogi:

- (i) rachunek podlega regulacji jako instrument inwestycyjny do celów innych niż emerytury i jest regularnie przedmiotem obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych bądź rachunek podlega regulacji jako instrument oszczędnościowy do celów innych niż emerytury;
- (ii) rachunek korzysta z ulg podatkowych (tj. wpłacane składki, które co do zasady byłyby opodatkowane, podlegają odliczeniu lub wyłączeniu z dochodu brutto »posiadacza rachunku« lub są opodatkowane według stawki obniżonej bądź opodatkowanie dochodu z inwestycji z danego rachunku jest odroczone lub podlega stawce obniżonej);
- (iii) wypłaty z rachunku uzależnione są od spełnienia określonych kryteriów odnoszących się do celu rachunku inwestycyjnego lub oszczędnościowego (na przykład zapewnienie świadczeń edukacyjnych lub medycznych), lub wypłata środków przed spełnieniem tych kryteriów skutkuje nałożeniem kar; oraz
- (iv) wysokość rocznych składek ograniczona jest do kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub San Marino i stanowiącej równowartość 50 000 USD lub niższej, przy zastosowaniu zasad określonych w sekcji VII część C w odniesieniu do sumowania rachunków i przeliczania walut obcych.

Nie można uznać, że »rachunek finansowy« który w innych aspektach spełnia wymóg części C pkt 17 lit. b) ppkt (iv), nie spełnia takiego wymogu tylko dlatego, że taki »rachunek finansowy« może otrzymywać aktywa lub środki przenoszone z co najmniej jednego »rachunku finansowego« spełniającego wymogi części C pkt 17 lit. a) lub b) lub z co najmniej jednego funduszu emerytalnego lub rentowego spełniającego wymogi któregośkolwiek z postanowień części B pkt 5–7;

c) umowę ubezpieczenia na życie, w przypadku której okres ważności ubezpieczenia upłynie zanim osoba ubezpieczona osiągnie wiek 90 lat, pod warunkiem że dana umowa spełnia następujące wymogi:

- (i) składki wpłacane okresowo, których wysokość nie ulega zmniejszeniu w trakcie trwania umowy, są płatne co najmniej raz w roku w okresie obowiązywania umowy lub do momentu, gdy ubezpieczony osiągnie wiek 90 lat, w zależności od tego, który z tych okresów jest krótszy;
- (ii) w umowie nie określono wartości umowy, do której jakkolwiek osoba miałaby dostęp (w drodze wypłaty środków, zaciągnięcia pożyczki lub w inny sposób) bez wypowiedzenia umowy;

- (iii) kwota (inna niż świadczenie z tytułu śmierci) wypłacana w przypadku odstąpienia od umowy lub wypowiedzenia umowy nie może przekroczyć łącznej wysokości wpłaconych składek, pomniejszonej o sumę opłat z tytułu śmiertelności, zachorowalności oraz innych kosztów (niezależnie od tego, czy zostały faktycznie nałożone) za okres lub okresy obowiązywania umowy oraz wszelkich kwot wpłaconych przed odstąpieniem od umowy lub wypowiedzeniem umowy; oraz
 - (iv) prawa wynikające z umowy nie zostały przeniesione na cesjonariusza w zamian za korzyść majątkową;
- d) rachunek wchodzący wyłącznie w skład masy spadkowej, jeżeli dokumentacja dla tego rachunku zawiera kopię testamentu zmarłego lub akt zgonu;
- e) rachunek utworzony w związku z którymkolwiek z poniższych:
- (i) postanowieniem lub wyrokiem sądu;
 - (ii) sprzedażą, zamianą lub dzierżawą bądź najmem nieruchomości lub ruchomości, pod warunkiem że rachunek spełnia następujące wymogi:
 - rachunek jest finansowany wyłącznie z zadatków, zaliczek, depozytów w wysokości odpowiedniej dla zabezpieczenia zobowiązania bezpośrednio związanego z transakcją, lub z podobnych płatności, lub jest finansowany z »aktywów finansowych« które są zdeponowane na rachunku w związku ze sprzedażą, zamianą lub dzierżawą bądź najmem mienia,
 - rachunek został utworzony i jest wykorzystywany wyłącznie w celu zabezpieczenia zobowiązania nabywcy do zapłaty ceny nabycia mienia, zabezpieczenia zobowiązania sprzedawcy do pokrycia wszelkich zobowiązań warunkowych lub zobowiązań wydzierżawiającego lub dzierżawcy bądź wynajmującego lub najemcy do zapłaty za wszelkie szkody dotyczące przedmiotu dzierżawy bądź najmu, jak uzgodniono w umowie dzierżawy bądź najmu,
 - aktywa pozostające na rachunku, w tym uzyskane z niego dochody, zostaną wypłacone lub w inny sposób przekazane na rzecz nabywcy, sprzedawcy, wydzierżawiającego lub dzierżawcy bądź wynajmującego lub najemcy (również w celu spełnienia zobowiązań danej osoby) w momencie sprzedaży, zamiany lub wykupu mienia lub wygaśnięcia dzierżawy bądź najmu,
 - rachunek nie jest rachunkiem depozytu zabezpieczającego ani podobnym rachunkiem utworzonym w związku ze sprzedażą lub zamianą składnika »aktywów finansowych« oraz
 - rachunek nie jest powiązany z rachunkiem opisanym w części C pkt 17 lit. f);
 - (iii) obowiązkiem »instytucji finansowej« obsługującej pożyczkę zabezpieczoną nieruchomością dotyczącym przeznaczenia części płatności wyłącznie w celu ułatwienia płatności z tytułu podatków lub ubezpieczeń związanych z nieruchomością w późniejszym terminie;
 - (iv) obowiązkiem »instytucji finansowej« dotyczącym wyłącznie ułatwienia płatności z tytułu podatków w późniejszym terminie;
- f) »rachunek depozytowy« spełniający następujące wymogi:
- (i) rachunek istnieje wyłącznie dlatego, że klient dokonuje płatności przekraczającej saldo debetowe w odniesieniu do karty kredytowej lub innego instrumentu kredytu odnawialnego, a nadpłacona kwota nie jest natychmiast zwracana klientowi; oraz
 - (ii) począwszy od dnia 1 stycznia 2016 r. lub przed tą datą, »instytucja finansowa« wdroży politykę i procedury zapobiegające dokonaniu przez klienta nadpłaty przekraczającej kwotę denominowaną w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub San Marino i stanowiącą równowartość 50 000 USD, albo zapewniające, aby wszelkie nadpłacone przez klienta kwoty przekraczające tę kwotę były temu klientowi zwracane w ciągu 60 dni, każdorazowo przy zastosowaniu zasad dotyczących przeliczania walut obcych, określonych w sekcji VII część C. W tym celu pojęcie »nadpłata przez klienta« nie odnosi się do salda dodatniego w zakresie spornych obciążeń, obejmuje jednak salda dodatnie wynikające ze zwrotów towarów;

- g) każdy inny rachunek, który niesie ze sobą niskie ryzyko zostania wykorzystanym do uchylecia się od opodatkowania, ma zasadniczo podobne cechy jak którykolwiek z rachunków opisanych w części C pkt 17 lit. a)–f) oraz jest zdefiniowany w prawie krajowym jako »rachunek wyłączony« i — w przypadku państw członkowskich — o którym mowa w art. 8 ust. 7a dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania, i o którym jest powiadamiane San Marino, a w przypadku San Marino, o którym jest powiadamiana Komisja Europejska, pod warunkiem że status takiego rachunku jako »rachunku wyłączonego« nie utrudnia realizacji celów niniejszej Umowy.

D. Rachunek raportowany

1. Termin »rachunek raportowany« oznacza rachunek znajdujący się w posiadaniu co najmniej jednej »osoby raportowanej« lub »pasywnego NFE« kontrolowanego przez co najmniej jedną »osobę kontrolującą« będącą »osobą raportowaną« pod warunkiem że zostanie on zidentyfikowany jako taki na mocy procedur należytej staranności opisanych w sekcjach II–VII.
2. Termin »osoba raportowana« oznacza »osobę z raportowanej jurysdykcji« inną niż: (i) spółka kapitałowa, której akcje są przedmiotem regularnego obrotu na co najmniej jednym uznanym rynku papierów wartościowych; (ii) spółka będąca »podmiotem powiązaniem« spółki określonej w ppkt (i); (iii) »podmiot rządowy« (iv) »organizacja międzynarodowa« (v) »bank centralny« lub (vi) »instytucja finansowa«
3. Termin »osoba z raportowanej jurysdykcji« oznacza osobę fizyczną lub »podmiot« będące rezydentami w »raportowanej jurysdykcji« na mocy prawa podatkowego takiej jurysdykcji, lub masę spadkową po osobie zmarłej, która była rezydentem »raportowanej jurysdykcji« W tym celu »podmiot« taki jak spółka osobowa, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością lub podobne porozumienie prawne, niemające rezydencji do celów podatkowych traktuje się jako rezydenta w jurysdykcji, w której znajduje się miejsce faktycznego zarządu danego podmiotu.
4. Termin »raportowana jurysdykcja« oznacza San Marino w odniesieniu do państwa członkowskiego lub państwo członkowskie w odniesieniu do San Marino w kontekście obowiązku dostarczenia informacji wyszczególnionych w sekcji I.
5. Termin »jurysdykcja uczestnicząca« w odniesieniu do państwa członkowskiego lub San Marino oznacza:
 - a) jakiegokolwiek państwo członkowskie w odniesieniu do przekazywania informacji San Marino, lub
 - b) San Marino w odniesieniu do przekazywania informacji państwu członkowskiemu, lub
 - c) jakąkolwiek inną jurysdykcję, (i) z którą właściwe państwo członkowskie lub San Marino, w zależności od kontekstu, zawarły porozumienie, na mocy którego ta inna jurysdykcja przedstawi informacje określone w sekcji I; oraz (ii) która jest określona w wykazie opublikowanym przez dane państwo członkowskie lub San Marino i przekazany San Marino lub, odpowiednio, Komisji Europejskiej;
 - d) w odniesieniu do państw członkowskich, inną jurysdykcję, (i) z którą Unia Europejska zawarła porozumienie, na mocy którego ta inna jurysdykcja przedstawi informacje określone w sekcji I, oraz (ii) która jest określona w wykazie opublikowanym przez Komisję Europejską.
6. Termin »osoby kontrolujące« oznacza osoby fizyczne, które sprawują kontrolę nad »podmiotem« W przypadku trustu termin ten oznacza ustanawiającego(-ych), powiernika(-ów), sprawującego(-ych) nadzór (o ile tacy są), beneficjenta(-ów) lub klasę(-y) beneficjentów oraz wszelkie inne osoby fizyczne sprawujące ostateczną faktyczną kontrolę nad trustem, a w przypadku porozumienia prawnego innego niż trust — termin ten oznacza osoby zajmujące równoważne lub podobne stanowiska. Termin »osoby kontrolujące« musi być interpretowany w sposób spójny z zaleceniami Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy.
7. Termin »NFE« oznacza dowolny »podmiot« który nie jest »instytucją finansową«
8. Termin »pasywny NFE« oznacza: (i) NFE niebędący »aktywnym NFE« lub (ii) »podmiot inwestujący« opisany w części A pkt 6 lit. b), niebędące »instytucją finansową z jurysdykcji uczestniczącej«

9. Termin »aktywny NFE« oznacza NFE spełniający którekolwiek z następujących kryteriów:

- a) mniej niż 50 % dochodu brutto NFE za poprzedni rok kalendarzowy lub inny odpowiedni okres sprawozdawczy jest dochodem pasywnym, a mniej niż 50 % aktywów posiadanych przez NFE w trakcie poprzedniego roku kalendarzowego lub innego odpowiedniego okresu sprawozdawczego stanowią aktywa, które przynoszą dochód pasywny lub są posiadane dla osiągnięcia dochodu pasywnego;
- b) akcje danego NFE są przedmiotem regularnego obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych lub dany NFE jest »podmiotem powiązany« »podmiotu« którego akcje są przedmiotem regularnego obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych;
- c) NFE jest »podmiotem rządowym« »organizacją międzynarodową« »bankiem centralnym« lub »podmiotem« będącym w całości własnością co najmniej jednego ze wspomnianych podmiotów;
- d) zasadniczo wszystkie czynności NFE obejmują posiadanie (w całości lub w części) wyemitowanych akcji co najmniej jednej jednostki zależnej, bądź zapewnienia finansowania i świadczenia usług takim jednostkom, które prowadzą działalność w branżach lub sektorach innych niż działalność instytucji finansowej, z wyjątkiem sytuacji, gdy dany podmiot nie kwalifikuje się do tego statusu, jeżeli sam działa jako (lub sam przedstawia się jako) fundusz inwestycyjny, taki jak fundusz private equity, fundusz venture capital, fundusz typu leveraged buyout (LBO) lub inny instrument inwestycyjny, którego celem jest nabycie lub finansowanie spółek, a następnie posiadanie udziałów w tych spółkach jako aktywów trwałych do celów inwestycji;
- e) NFE nie prowadzi jeszcze działalności gospodarczej i nie prowadził wcześniej takiej działalności, jednakże inwestuje kapitał w aktywa z zamiarem prowadzenia działalności innej niż działalność instytucji finansowej, pod warunkiem że dany NFE nie kwalifikuje się do tego wyjątku po okresie 24 miesięcy po dniu początkowego utworzenia tego NFE;
- f) NFE nie był »instytucją finansową« przez ubiegłe pięć lat oraz jest w trakcie procesu likwidacji aktywów lub reorganizacji z zamiarem kontynuowania lub wznowienia działań w dziedzinie innej niż działalność »instytucji finansowej«
- g) NFE zajmuje się głównie transakcjami finansowymi lub zabezpieczającymi z »podmiotami powiązany« które nie są »instytucjami finansowymi« lub na rzecz tych podmiotów, oraz nie zapewnia finansowania ani nie świadczy usług zabezpieczających na rzecz jakiegokolwiek »podmiotu« niebędącego »podmiotem powiązany« pod warunkiem że grupa wszelkich takich »powiązanych podmiotów« prowadzi przede wszystkim działalność inną niż działalność »instytucji finansowej« lub
- h) NFE spełnia wszystkie następujące kryteria:
 - (i) został utworzony i działa w jurysdykcji swojego miejsca rezydencji (państwie członkowskim, San Marino lub innej jurysdykcji) wyłącznie dla celów religijnych, charytatywnych, naukowych, artystycznych, kulturalnych, sportowych lub edukacyjnych; lub został utworzony i działa w jurysdykcji swojego miejsca rezydencji (państwie członkowskim, San Marino lub innej jurysdykcji) i jest organizacją zawodową, organizacją przedsiębiorców, izbą handlową, organizacją pracy, organizacją rolniczą lub ogrodniczą, organizacją obywatelską lub organizacją prowadzoną wyłącznie w celu wspierania opieki społecznej;
 - (ii) jest zwolniony z podatku dochodowego w jurysdykcji swojego miejsca rezydencji (państwie członkowskim, San Marino lub innej jurysdykcji);
 - (iii) nie posiada udziałowców ani członków, którzy są właścicielami lub beneficjentami jego dochodu lub aktywów;
 - (iv) mające zastosowanie przepisy jurysdykcji miejsca rezydencji tego NFE (państwa członkowskiego, San Marino lub innej jurysdykcji) lub jego dokumenty założycielskie nie pozwalają na jakikolwiek podział ani jakiegokolwiek zastosowanie jego dochodu lub aktywów na rzecz osoby prywatnej lub podmiotu niebędącego podmiotem charytatywnym, z wyjątkiem celów zgodnych z prowadzoną przez NFE działalnością charytatywną, ani na podział jako zapłatę rozsądnego wynagrodzenia za wykonane usługi lub zapłatę odzwierciedlającą uczciwą wartość rynkową nabytego przez ten podmiot majątku; oraz

- (v) mające zastosowanie przepisy jurysdykcji miejsca rezydencji tego NFE (państwa członkowskiego, San Marino lub innej jurysdykcji) lub jego dokumenty założycielskie wymagają, aby w przypadku likwidacji lub rozwiązania tego NFE wszystkie jego aktywa zostały przekazane »podmiotowi rządowemu« lub innej organizacji non-profit, lub przypadły w udziale rządowi jurysdykcji miejsca rezydencji danego NFE (państwa członkowskiego, San Marino lub innej jurysdykcji) lub jednostkom terytorialnym niższego szczebla danej jurysdykcji.

E. Różne

1. Termin »posiadacz rachunku« oznacza osobę wymienioną lub zidentyfikowaną jako posiadacz »rachunku finansowego« przez »instytucję finansową« która prowadzi ten rachunek. Osoba, inna niż »instytucja finansowa« posiadająca »rachunek finansowy« w imieniu lub na rzecz innej osoby jako przedstawiciel, powiernik, pełnomocnik, osoba upoważniona do podpisywania dokumentów, doradca inwestycyjny lub pośrednik, nie jest traktowana do celów niniejszego załącznika jako posiadająca rachunek, natomiast uważa się, że posiadającą rachunek jest ta inna osoba. W przypadku »pieniężnych umów ubezpieczenia« lub »umów renty« za »posiadacza rachunku« uznaje się każdą osobę uprawnioną do otrzymania »wartości pieniężnej« lub do dokonania zmiany beneficjenta umowy. Jeżeli brak jest osoby upoważnionej do otrzymania »wartości pieniężnej« lub do dokonania zmiany beneficjenta, za »posiadacza rachunku« uważa się każdą osobę z nazwiska wskazaną w umowie jako właściciel oraz każdą osobę, której przysługuje prawo do otrzymania płatności na warunkach tej umowy. W momencie zapadalności »pieniężnej umowy ubezpieczenia« lub »umowy renty« każda osoba uprawniona do otrzymania płatności z tytułu umowy uważana jest za »posiadacza rachunku«
2. Termin »procedury AML/KYC« oznacza procedury należytej staranności wobec klienta stosowane przez »raportującą instytucję finansową« na mocy wymogów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy lub podobnych wymogów, którym podlega taka »raportująca instytucja finansowa«
3. Termin »podmiot« oznacza osobę prawną lub porozumienie prawne, takie jak spółka, spółka osobowa, trust lub fundacja.
4. Podmiot jest »podmiotem powiązany« innego »podmiotu« jeżeli a) jeden z »podmiotów« kontroluje drugi »podmiot« b) obydwa »podmioty« pozostają pod wspólną kontrolą; lub c) obydwa »podmioty« są »podmiotami inwestującymi« opisanymi w części A pkt 6 lit. b), są wspólnie zarządzane, a takie zarządzanie spełnia obowiązki dotyczące należytej staranności nałożone na takie »podmioty inwestujące« W tym celu kontrola obejmuje bezpośrednią lub pośrednią własność ponad 50 % głosów i wartości w danym »podmiocie«
5. Termin »NIP« oznacza numer identyfikacyjny podatnika (lub jego funkcjonalny odpowiednik w przypadku braku takiego numeru).
6. Termin »dowód w postaci dokumentu« obejmuje którykolwiek z poniższych elementów:
 - a) certyfikat rezydencji wystawiony przez upoważniony organ rządowy (na przykład rząd lub jego agencję lub jednostkę samorządu) jurysdykcji (państwa członkowskiego, San Marino lub innej jurysdykcji) będącej — według odbiorcy płatności — miejscem jego rezydencji;
 - b) w przypadku osoby fizycznej — każdy ważny dowód tożsamości wystawiony przez upoważniony organ rządowy (na przykład rząd lub jego agencję lub jednostkę samorządu), który wskazuje tożsamość osoby fizycznej i jest zwykle używany do celów identyfikacji;
 - c) w przypadku »podmiotu« — każda urzędowa dokumentacja wystawiona przez upoważniony organ rządowy (na przykład rząd lub jego agencję lub jednostkę samorządu), która zawiera nazwę »podmiotu« oraz adres głównego miejsca prowadzenia działalności w jurysdykcji (państwie członkowskim, San Marino lub w innej jurysdykcji) będącej — według tego »podmiotu« — miejscem jego rezydencji, albo wskazuje jurysdykcję (państwo członkowskie, San Marino lub inną jurysdykcję), w której »podmiot« ten został zarejestrowany lub utworzony;
 - d) każde zbadane sprawozdanie finansowe, raport kredytowy wystawiony przez osobę trzecią, wniosek o ogłoszenie upadłości oraz sprawozdanie organu nadzoru nad rynkiem papierów wartościowych.

W odniesieniu do »istniejących rachunków podmiotów« każde państwo członkowskie lub San Marino mają możliwość zezwolenia »raportującym instytucjom finansowym« na użycie jako »dowodu w postaci dokumentu« każdej klasyfikacji znajdującej się w dokumentacji danej »raportującej instytucji finansowej« w odniesieniu do danego »posiadacza rachunku« która to klasyfikacja została określona na podstawie znormalizowanego systemu kodowania działalności gospodarczej, która została zarejestrowana przez daną »raportującą instytucję finansową« zgodnie z jej normalną praktyką biznesową do celów »procedur AML/KYC« lub do innych celów regulacyjnych (innych niż cele podatkowe) i która została wdrożona przez daną »raportującą instytucję finansową« przed datą wykorzystania do zaklasyfikowania danego »rachunku finansowego« jako »rachunku istniejącego« pod warunkiem że danej »raportującej instytucji finansowej« nic nie wiadomo o tym, by taka klasyfikacja była niepoprawna lub nierzetelna, oraz że ta raportująca instytucja finansowa nie ma powodów, by sądzić, że przedmiotowa klasyfikacja jest niepoprawna lub nierzetelna. Termin »znormalizowany system kodowania działalności gospodarczej« oznacza system kodujący używany do klasyfikowania przedsiębiorstw według rodzaju działalności do celów innych niż cele podatkowe.

Przed wejściem w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 8 grudnia 2015 r., państwa członkowskie powiadają San Marino, a San Marino powiadamia Komisję Europejską, czy skorzystały z możliwości przewidzianej w niniejszym akapicie. Komisja Europejska może koordynować przekazywanie wiadomości od państw członkowskich skierowanych do San Marino oraz przekazuje wiadomości San Marino do wszystkich państw członkowskich. Informacje o wszelkich dalszych zmianach dotyczących skorzystania z tej możliwości przez państwo członkowskie lub San Marino są przekazywane w ten sam sposób.

SEKCJA IX

SKUTECZNE WYKONANIE

Każde państwo członkowskie i San Marino muszą wprowadzić zasady i procedury administracyjne w celu zapewnienia skutecznego wykonywania i przestrzegania opisanych powyżej procedur sprawozdawczych i procedur należytej staranności, w tym:

1. zasady uniemożliwiające »instytucjom finansowym« osobom lub pośrednikom przyjmowanie praktyk służących obchodzeniu procedur sprawozdawczych i procedur należytej staranności;
2. zasady zobowiązujące »raportujące instytucje finansowe« do prowadzenia rejestrów podjętych przez nie kroków oraz wszelkich dowodów, które posłużyły za podstawę wykonania procedur sprawozdawczych i procedur należytej staranności, i odpowiednich środków w celu uzyskania tych rejestrów;
3. procedury administracyjne służące sprawdzeniu, czy »raportujące instytucje finansowe« przestrzegają procedur sprawozdawczych i procedur należytej staranności; procedury administracyjne służące podjęciu dalszych działań wraz z »raportującą instytucją finansową« w przypadku zgłoszenia rachunków nieudokumentowanych;
4. procedury administracyjne w celu zapewnienia, aby »podmioty« i rachunki określone w prawie krajowym jako »nieraportujące instytucje finansowe« i »rachunki wyłączone« nadal cechowały się niskim ryzykiem wykorzystania ich do uchylenia się od opodatkowania; oraz
5. skuteczne przepisy dotyczące egzekwowania w odpowiedzi na nieprzebranie obowiązków.

SEKCJA X

TERMINY WYKONANIA W ODNIESIENIU DO »RAPORTUJĄCYCH INSTYTUCJI FINANSOWYCH« ZLOKALIZOWANYCH W AUSTRII

W przypadku »raportujących instytucji finansowych« zlokalizowanych w Austrii wszystkie odniesienia do »2016 r.« i do »2017 r.« w niniejszym załączniku należy odczytywać jako odniesienia do, odpowiednio, »2017 r.« i »2018 r.«. W przypadku »istniejących rachunków« posiadanych przez »raportujące instytucje finansowe« zlokalizowane w Austrii wszystkie odniesienia do terminu »31 grudnia 2015 r.« w niniejszym załączniku należy odczytywać jako odniesienia do »31 grudnia 2016 r.«.

ZAŁĄCZNIK II

DODATKOWE ZASADY DOTYCZĄCE PRZEKAZYWANIA INFORMACJI I ZASADY NALEŻYTEJ STARANNOŚCI W ODNIESIENIU DO INFORMACJI FINANSOWYCH**1. Zmiana okoliczności**

»Zmiana okoliczności« obejmuje każdą zmianę, która skutkuje dodaniem informacji odnoszących się do statusu osoby lub która w inny sposób koliduje ze statusem danej osoby. Ponadto zmiana okoliczności obejmuje wszelkie zmiany lub dodanie informacji odnoszące się do rachunku danego »posiadacza rachunku« (łącznie z dodaniem, zastąpieniem lub inną zmianą dotyczącą »posiadacza rachunku«) bądź wszelkie zmiany lub dodanie informacji odnoszące się do rachunku powiązanego z takim rachunkiem (z zastosowaniem zasad dotyczących sumowania rachunków opisanych w załączniku I sekcja VII część C pkt 1–3), jeżeli taka zmiana lub dodanie informacji wpływają na status »posiadacza rachunku«.

Jeżeli »raportująca instytucja finansowa« zastosowała kryterium adresu zamieszkania, opisane w załączniku I sekcja III część B pkt 1, i następuje zmiana okoliczności, która sprawia, że »raportująca instytucja finansowa« dowiaduje się lub ma powody sądzić, że pierwotne »dowody w postaci dokumentów« (lub inna równoważna dokumentacja) są niepoprawne lub niezetelne, dana »raportująca instytucja finansowa« musi — na późniejszy z następujących dni: ostatni dzień danego roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego, bądź w terminie 90 dni kalendarzowych od powiadomienia o takiej zmianie okoliczności lub jej odkryciu — uzyskać oświadczenie i nowy »dowód w postaci dokumentu« w celu ustalenia jednej lub większej liczby rezydencji do celów podatkowych danego »posiadacza rachunku«. Jeżeli »raportująca instytucja finansowa« nie jest w stanie uzyskać oświadczenia i nowego »dowodu w postaci dokumentu« przed upływem takiego terminu, musi ona zastosować procedurę elektronicznego wyszukiwania danych opisaną w załączniku I sekcja III część B pkt 2–6.

2. Oświadczenie w odniesieniu do »nowych rachunków podmiotów«

W odniesieniu do »nowych rachunków podmiotów«, do celów ustalenia, czy »osoba kontrolująca« »pasywny NFE« jest »osobą raportowaną«, »raportująca instytucja finansowa« może opierać się wyłącznie na oświadczeniu »posiadacza rachunku« albo takiej »osoby kontrolującej«.

3. Rezydencja »instytucji finansowej«

»Instytucja finansowa« jest »rezydentem« w państwie członkowskim, San Marino lub innej »jurysdykcji uczestniczącej«, jeżeli jest ona objęta jurysdykcją takiego państwa członkowskiego, San Marino lub innej »jurysdykcji uczestniczącej« (tj. »jurysdykcja uczestnicząca« jest w stanie wygzekwować od danej »instytucji finansowej«, aby przekazywała odnośne informacje). Ogólnie rzecz biorąc, w przypadku gdy »instytucja finansowa« jest rezydentem do celów podatkowych w państwie członkowskim, San Marino lub innej »jurysdykcji uczestniczącej« jest ona objęta jurysdykcją takiego państwa członkowskiego, San Marino lub innej »jurysdykcji uczestniczącej«, a co za tym idzie, jest »instytucją finansową« z państwa członkowskiego, »instytucją finansową« z San Marino lub »instytucją finansową« z innej »jurysdykcji uczestniczącej«. W przypadku trustu będącego »instytucją finansową« (bez względu na to, czy jest on rezydentem do celów podatkowych w państwie członkowskim, San Marino lub innej »jurysdykcji uczestniczącej«, uważa się, że dany trust jest objęty jurysdykcją państwa członkowskiego, San Marino lub innej »jurysdykcji uczestniczącej«, jeżeli co najmniej jeden z jego powierników jest rezydentem w takim państwie członkowskim, San Marino lub innej »jurysdykcji uczestniczącej«, z wyjątkiem sytuacji, gdy trust przekazuje wszystkie informacje, których zgłoszenie jest wymagane na mocy niniejszej Umowy lub innej umowy wdrażającej »globalny standard« w odniesieniu do »rachunków raportowanych« prowadzonych przez trust, do innej »jurysdykcji uczestniczącej« (państwa członkowskiego, San Marino lub innej »jurysdykcji uczestniczącej«, ponieważ jest rezydentem do celów podatkowych w tej drugiej »jurysdykcji uczestniczącej«. Jednakże w przypadku gdy »instytucja finansowa« (inna niż trust) nie ma rezydencji do celów podatkowych (na przykład z uwagi na to, że jest traktowana jako przejrzysta fiskalnie, lub jest zlokalizowana w jurysdykcji, w której nie ma podatku dochodowego), uważa się, że instytucja taka jest objęta jurysdykcją państwa członkowskiego, San Marino lub innej »jurysdykcji uczestniczącej«, a co za tym idzie, jest »instytucją finansową« z państwa członkowskiego, »instytucją finansową« z San Marino lub »instytucją finansową« z innej »jurysdykcji uczestniczącej«, jeżeli:

- jest zarejestrowana na mocy przepisów państwa członkowskiego, San Marino lub innej »jurysdykcji uczestniczącej«;
- posiada swoje miejsce zarządu (w tym faktyczny zarząd) w państwie członkowskim, San Marino lub innej »jurysdykcji uczestniczącej«; lub
- podlega nadzorowi finansowemu w państwie członkowskim, San Marino lub innej »jurysdykcji uczestniczącej«.

W przypadku gdy »instytucja finansowa« (inna niż trust) jest rezydentem w co najmniej dwóch »jurysdykcjach uczestniczących« (państwie członkowskim, San Marino lub innej »jurysdykcji uczestniczącej«), taka »instytucja finansowa« będzie podlegać obowiązkowi sprawozdawczym i obowiązkowi dotyczącym należytej staranności »jurysdykcji uczestniczącej«, w której prowadzi »rachunek finansowy« bądź »rachunki finansowe«.

4. Prowadzony rachunek

Ogólnie rzecz biorąc, rachunek byłby uważany za prowadzony przez »instytucję finansową« w następujących przypadkach:

- w przypadku »rachunku powierniczego« — przez »instytucję finansową«, która przechowuje aktywa na rachunku (łącznie z »instytucją finansową«, która posiada aktywa we własnym imieniu, ale na rzecz »posiadacza rachunku« w takiej instytucji);
- w przypadku »rachunku depozytowego« — przez »instytucję finansową«, która jest zobowiązana do dokonywania płatności w odniesieniu do danego rachunku (z wyłączeniem przedstawiciela »instytucji finansowej«, bez względu na to, czy taki przedstawiciel jest »instytucją finansową«);
- w przypadku udziału w kapitale lub w wierzytelnościach »instytucji finansowej« stanowiącego »rachunek finansowy« — przez taką »instytucję finansową«;
- w przypadku »pieniężnej umowy ubezpieczenia« lub »umowy renty« — przez »instytucję finansową«, która jest zobowiązana do dokonywania płatności w odniesieniu do danej umowy.

5. Trusty będące pasywnymi NFE

»Podmiot« taki jak spółka osobowa, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością lub podobne porozumienie prawne niemające rezydencji do celów podatkowych, zgodnie z załącznikiem I sekcja VIII część D pkt 3, traktuje się jako rezydenta w jurysdykcji, w której znajduje się miejsce jego faktycznego zarządu. W tym celu osobę prawną lub porozumienie prawne uważa się za »podobne« do spółki osobowej i spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, gdy osoba ta lub porozumienie nie są traktowane jako jednostka podlegająca opodatkowaniu w »raportowanej jurysdykcji« na mocy przepisów podatkowych takiej »raportowanej jurysdykcji«. Jednakże aby uniknąć podwójnego raportowania (z uwagi na szeroki zakres terminu »osoby kontrolujące« w przypadku trustów), trustu będącego »pasywnym NFE« nie można uznać za podobne porozumienie prawne.

6. Adres głównego miejsca prowadzenia działalności »podmiotu«

Jednym z wymogów opisanych w załączniku I sekcja VIII część E pkt 6 lit. c) jest wymóg, aby — w przypadku »podmiotu« — urzędowa dokumentacja zawierała adres głównego miejsca prowadzenia działalności »podmiotu« w państwie członkowskim, San Marino lub innej jurysdykcji będącej — według tego »podmiotu« — miejscem jego rezydencji, albo wskazywała państwo członkowskie, San Marino lub inną jurysdykcję, w którym lub w której »podmiot« ten został zarejestrowany lub utworzony. Adresem głównego miejsca prowadzenia działalności »podmiotu« jest, ogólnie rzecz ujmując, miejsce, w którym znajduje się miejsce jego faktycznego zarządu. Adres »instytucji finansowej«, w której »podmiot« ma rachunek, skrytka pocztowa lub adres wykorzystywany wyłącznie do celów korespondencji nie są adresem głównego miejsca prowadzenia działalności »podmiotu«, chyba że taki adres jest jedynym adresem wykorzystywanym przez dany »podmiot« i pojawia się jako adres zarejestrowany w dokumentach organizacyjnych »podmiotu«. Co więcej, adres przekazany z zastrzeżeniem instrukcji przechowywania wszelkiej korespondencji przychodzącej na ten adres, nie jest adresem głównego miejsca prowadzenia działalności danego »podmiotu«.

ZAŁĄCZNIK III

DODATKOWE ZABEZPIECZENIA W ZAKRESIE OCHRONY DANYCH DOTYCZĄCE POSTĘPOWANIA Z DANymi GROMADZONYMI I WYMIENIANYMI W RAMACH NINIEJSZEJ UMOWY

1. Definicje

Na potrzeby niniejszej Umowy:

- a) »dane osobowe« oznaczają wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej (»osoba, której dotyczą dane«); osoba możliwa do zidentyfikowania to osoba, której tożsamość można ustalić bezpośrednio lub pośrednio, w szczególności przez powołanie się na numer identyfikacyjny lub jeden lub więcej szczególnych czynników określających jej tożsamością fizyczną, fizjologiczną, psychiczną, ekonomiczną, kulturową czy społeczną;
- b) »przetwarzanie« oznacza wszelkie operacje lub ciąg operacji dokonywany na danych osobowych, przy użyciu lub bez użycia środków automatycznych, takich jak gromadzenie, zapisywanie, porządkowanie, przechowywanie, dostosowywanie lub zmiana, odzyskiwanie, przeglądanie, wykorzystywanie, ujawnianie przez przesyłanie lub przekazywanie, rozpowszechnianie lub udostępnianie w inny sposób, zestawianie lub łączenie, blokowanie, usuwanie lub niszczenie;

2. Niedyskryminacja

Umawiające się Strony dopilnowują, aby zabezpieczenia mające zastosowanie do przetwarzania danych osobowych na mocy niniejszej Umowy i właściwe przepisy krajowe miały zastosowanie do wszystkich osób, bez dyskryminacji, w szczególności ze względu na obywatelstwo, kraj zamieszkania lub fizyczną obecność.

3. Dane

Dane przetwarzane przez Umawiające się Strony na mocy niniejszej Umowy są istotne, niezbędne i proporcjonalne do celów określonych w niniejszej Umowie.

Umawiające się Strony nie prowadzą wymianę danych osobowych ujawniających pochodzenie etniczne lub rasowe, poglądy polityczne, religijne lub filozoficzne, przynależność do związków zawodowych ani danych dotyczących zdrowia lub życia seksualnego osób fizycznych.

4. Przejrzystość, prawo dostępu do danych, ich poprawienia i usunięcia

Jeżeli informacje otrzymane od innej jurysdykcji na mocy niniejszej Umowy są, zgodnie z warunkami określonymi w art. 6 ust. 5 niniejszej Umowy, wykorzystywane do innych celów w jurysdykcji otrzymującej informacje lub są przekazywane przez jurysdykcję otrzymującą informacje do trzeciej jurysdykcji (innego państwa członkowskiego lub San Marino), »właściwy organ« jurysdykcji otrzymującej informacje wykorzystujący je do innych celów lub przekazujący je do innej jurysdykcji zawiadania zainteresowaną »osobą raportowaną«. Takie informacje należy przekazywać w terminie umożliwiającym danej osobie wykonanie przysługujących jej praw do ochrony danych, a w każdym razie zanim jurysdykcja otrzymująca informacje wykorzysta je do innych celów lub przekaże je trzeciej jurysdykcji.

W odniesieniu do wszelkich danych osobowych przetwarzanych na mocy niniejszej Umowy każda osoba fizyczna ma prawo żądać dostępu do swoich danych osobowych przetwarzanych przez »raportujące instytucje finansowe« lub »właściwe organy« oraz ich poprawienia, jeśli dane te są nieprawidłowe. Jeżeli dane są przetwarzane niezgodnie z prawem, osoba fizyczna może zwrócić się o ich usunięcie.

Aby ułatwić korzystanie z tego prawa, każda osoba powinna mieć możliwość występowania z wnioskiem o dostęp do swoich danych, ich poprawienie lub usunięcie, kierowanym do innego »właściwego organu« za pośrednictwem własnego »właściwego organu«.

»Właściwy organ«, do którego wpłynął wniosek, zapewnia dostęp do stosownych danych oraz, w odpowiednich przypadkach, aktualizuje lub koryguje wszelkie nieprawidłowe lub niekompletne dane.

5. Prawo dochodzenia odszkodowania

W odniesieniu do wszelkich danych osobowych przetwarzanych w ramach niniejszej Umowy każda osoba fizyczna ma prawo dochodzenia odszkodowania na drodze sądowej lub administracyjnej w poszczególnych lub wszystkich jurysdykcjach, niezależnie od swego obywatelstwa i kraju zamieszkania.

6. Automatyczne przetwarzanie

Właściwe organy nie podejmują żadnych decyzji wywołujących negatywne skutki prawne dla osób fizycznych lub mających na nie istotny wpływ, które opierają się wyłącznie na automatycznym przetwarzaniu danych mającym na celu ocenę pewnych aspektów osobistych związanych z tą osobą.

7. Przekazywanie danych do organów państw trzecich

Właściwy organ może w niektórych przypadkach przekazać dane osobowe otrzymane zgodnie z niniejszą Umową władzom publicznym państw trzecich innych niż państwa członkowskie i San Marino, jeżeli mają zastosowanie wszystkie następujące okoliczności:

- a) przekazanie jest konieczne do celów określonych w art. 6 ust. 4 w państwie trzecim otrzymującym informacje, a dane będą wykorzystane w tym państwie trzecim wyłącznie do takich celów;
- b) dane są istotne i współmierne do celów, dla których są one przekazywane;

- c) kompetencje organu państwa trzeciego są bezpośrednio związane z celami, o których mowa w art. 6 ust. 4;
- d) państwo trzecie otrzymujące informacje zapewnia odpowiedni poziom ochrony danych osobowych, równoważny z ustanowionym w niniejszej Umowie, jak również zobowiązuje się nie przekazywać otrzymanych danych osobom trzecim;
- e) właściwy organ, od którego otrzymano informacje, wyraził wcześniej zgodę; oraz
- f) osoba, której dotyczą dane, została poinformowana o przekazaniu.

Wszelkie inne przekazywanie informacji otrzymanych na mocy niniejszej Umowy osobom trzecim jest zakazane.

8. Integralność i bezpieczeństwo danych

W odniesieniu do informacji przetwarzanych na podstawie niniejszej Umowy Umawiające się Strony i »raportujące instytucje finansowe« dysponują:

- a) odpowiednimi zabezpieczeniami, które zapewniają utrzymanie poufności takich informacji i ich wykorzystywanie wyłącznie do celów oraz przez osoby lub organy, o których mowa w art. 6;
- b) infrastrukturą umożliwiającą skuteczną współpracę w zakresie wymiany informacji (w tym sprawdzonymi procedurami zapewniającymi terminową, prawidłową, bezpieczną i poufną wymianę informacji, skuteczną i bezzakłóconą komunikacją oraz zdolnościami do szybkiego rozwiązywania problemów i reagowania na zgłaszane zastrzeżenia dotyczące wymiany informacji lub wniosków o taką wymianę oraz do stosowania postanowień art. 4 Umowy); oraz
- c) środkami technicznymi i organizacyjnymi, aby zapobiec wszelkiemu bezprawnemu ujawnieniu lub udostępnieniu, przypadkowemu lub bezprawnemu zniszczeniu lub przypadkowej utracie lub zmianie lub wszelkim innym bezprawnym formom przetwarzania;
- d) środkami technicznymi i organizacyjnymi w celu poprawiania wszelkich nieprawidłowych informacji oraz usuwania informacji, dla przechowywania których nie ma podstaw prawnych.

Umawiające się Strony zapewniają, aby »raportujące instytucje finansowe« niezwłocznie informowały właściwe organy objęte ich jurysdykcją, gdy mają powody sądzić, że przekazały takiemu właściwemu organowi nieprawidłowe lub niepełne informacje. Aby usunąć błędy opisane w powiadomieniu, powiadomiony »właściwy organ« podejmuje wszelkie stosowne środki dostępne na mocy jego prawa krajowego.

9. Kary

Umawiające się Strony zapewniają, aby wszelkie przypadki naruszenia przepisów dotyczących ochrony danych osobowych określonych w niniejszej Umowie zagrożone były skuteczną i odstraszącą karą.

10. Nadzór

Przetwarzanie danych osobowych przez »raportujące instytucje finansowe« oraz »właściwe organy« na podstawie niniejszej Umowy jest nadzorowane przez (i) krajowe organy nadzorcze ds. ochrony danych ustanowione w państwach członkowskich na podstawie przepisów krajowych wdrażających dyrektywę 95/46/WE oraz (ii) gwaranta poufności danych osobowych ustanowionego w San Marino na podstawie ustawy nr 70 z dnia 23 maja 1995 r. dotyczącej zmiany ustawy nr 27 z dnia 1 marca 1983 r. w sprawie gromadzenia, przetwarzania i wykorzystywania skomputeryzowanych danych osobowych.

Te organy państw członkowskich i San Marino posiadają skuteczne uprawnienia do nadzoru, prowadzenia dochodzeń, interweniowania i przeglądu, oraz – w stosownych przypadkach – dysponują prawem do zgłaszania naruszenia prawa w celu podjęcia kroków prawnych. W szczególności dopilnowują one, by skargi dotyczące przypadków niedopełnienia warunków niniejszej Umowy były przyjmowane i badane, by udzielano na nie odpowiedzi oraz by skutkowały podjęciem działań naprawczych.

ZAŁĄCZNIK IV

WYKAZ »WŁAŚCIWYCH ORGANÓW« UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON

Do celów niniejszej Umowy właściwe organy to:

- a) w Republice San Marino: Il Segretario di Stato per le Finanze e il Bilancio lub upoważniony przedstawiciel,
- b) w Królestwie Belgii: De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances lub upoważniony przedstawiciel,
- c) w Republice Bułgarii: Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите lub upoważniony przedstawiciel,
- d) w Republice Czeskiej: Ministr financí lub upoważniony przedstawiciel,
- e) w Królestwie Danii: Skatteministeren, lub upoważniony przedstawiciel,
- f) w Republice Federalnej Niemiec: Der Bundesminister der Finanzen lub upoważniony przedstawiciel,
- g) w Republice Estońskiej: Rahandusminister lub upoważniony przedstawiciel,
- h) w Republice Greckiej: Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών lub upoważniony przedstawiciel,
- i) w Królestwie Hiszpanii: El Ministro de Economía y Hacienda lub upoważniony przedstawiciel,
- j) w Republice Francuskiej: Le Ministre chargé du budget lub upoważniony przedstawiciel,
- k) w Republice Chorwacji: Ministar financija lub upoważniony przedstawiciel,
- l) w Irlandii: The Revenue Commissioners lub ich upoważniony przedstawiciel,
- m) w Republice Włoskiej: Il Direttore Generale delle Finanze lub upoważniony przedstawiciel,
- n) w Republice Cypryjskiej: Υπουργός Οικονομικών lub upoważniony przedstawiciel,
- o) w Republice Łotewskiej: Finanšu ministrs lub upoważniony przedstawiciel,
- p) w Republice Litewskiej: Finansų ministras lub upoważniony przedstawiciel,
- q) w Wielkim Księstwie Luksemburga: Le Ministre des Finances lub upoważniony przedstawiciel,
- r) na Węgrzech: A Pénzügyminiszter lub upoważniony przedstawiciel,
- s) w Republice Malty: Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi lub upoważniony przedstawiciel,
- t) w Królestwie Niderlandów: De Minister van Financiën lub upoważniony przedstawiciel,
- u) w Republice Austrii: Der Bundesminister für Finanzen lub upoważniony przedstawiciel,
- v) w Rzeczypospolitej Polskiej: Minister Finansów lub upoważniony przedstawiciel,
- w) w Republice Portugalskiej: O Ministro das Finanças lub upoważniony przedstawiciel,
- x) w Rumunii: Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală lub upoważniony przedstawiciel,
- y) w Republice Słowenii: Minister za financije lub upoważniony przedstawiciel,
- z) w Republice Słowackiej: Minister finance lub upoważniony przedstawiciel,
- aa) w Republice Finlandii: Valtiovarainministeriö/Finansministeriet lub upoważniony przedstawiciel,
- ab) w Królestwie Szwecji: Chefen för Finansdepartementet lub upoważniony przedstawiciel,
- ac) w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej i na terytoriach europejskich, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest Zjednoczone Królestwo: the Commissioners of Inland Revenue lub ich upoważniony przedstawiciel i właściwy organ w Gibraltarze, który Zjednoczone Królestwo wyznaczy zgodnie z »uzgodnionymi porozumieniami« odnoszącymi się do władz Gibraltar w kontekście instrumentów UE i WE oraz związanych z nimi traktatów, notyfikowanymi państwu członkowskim i instytucjom Unii Europejskiej w dniu 19 kwietnia 2000 r., których kopia jest notyfikowana San Marino przez Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej i które stosuje się do niniejszej Umowy.”.

Artykuł 2

Wejście w życie i obowiązywanie

1. Niniejszy protokół zmieniający wymaga ratyfikacji lub zatwierdzenia przez Umawiające się Strony zgodnie z ich wewnętrznymi procedurami. Umawiające się Strony notyfikują sobie nawzajem zakończenie tych procedur. Protokół zmieniający wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca po złożeniu ostatniej notyfikacji.
2. Niezależnie od przepisów ust. 1, do czasu wejścia w życie niniejszego protokołu zmieniającego Umawiające się Strony stosują go tymczasowo. Tymczasowe stosowanie rozpoczyna się w dniu 1 stycznia 2016 r. z zastrzeżeniem złożenia, do dnia 31 grudnia 2015 r., przez każdą z Umawiających się Stron drugiej Stronie notyfikacji o zakończeniu odpowiednich wewnętrznych procedur niezbędnych do tymczasowego stosowania.
3. W odniesieniu do wymiany informacji na wniosek wymianę informacji określoną w niniejszym protokole zmieniającym stosuje się do wniosków złożonych w dniu wejścia w życie protokołu lub po tej dacie, które dotyczą lat obrotowych rozpoczynających się w pierwszym dniu stycznia roku, w którym wejdzie w życie niniejszy protokół zmieniający lub po tej dacie. Art. 13 Umowy w brzmieniu przed wprowadzeniem zmiany na podstawie niniejszego protokołu zmieniającego nadal obowiązuje, chyba że zastosowanie ma art. 5 Umowy zmienionej niniejszym protokołem zmieniającym.
4. Niezależnie od przepisów ust. 1-3, poniższe obowiązki określone w Umowie w brzmieniu przed wprowadzeniem zmian na podstawie niniejszego protokołu zmieniającego obowiązują nadal, jak następuje:
 - (i) obowiązki spoczywające na San Marino i podstawowe obowiązki spoczywające na podmiotach wypłacających mających siedzibę w tym państwie wynikające z art. 8 Umowy w brzmieniu przed wprowadzeniem zmian na podstawie niniejszego protokołu zmieniającego oraz obowiązki spoczywające na San Marino i podstawowe obowiązki spoczywające na podmiotach wypłacających mających siedzibę w tym państwie wynikające z art. 9 Umowy w brzmieniu przed wprowadzeniem zmian na podstawie niniejszego protokołu zmieniającego obowiązują do dnia 30 czerwca 2016 r. lub do czasu wywiązania się z tych obowiązków;
 - (ii) obowiązki spoczywające na państwach członkowskich na mocy art. 10 Umowy w brzmieniu przed wprowadzeniem zmian na podstawie niniejszego protokołu zmieniającego w odniesieniu do podatku u źródła pobieranego w 2015 r. i w latach poprzednich obowiązują do czasu wywiązania się z tych obowiązków.

Artykuł 3

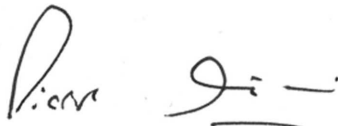
Języki

Niniejszy protokół zmieniający sporządza się w dwóch egzemplarzach w językach angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym każdy z tych tekstów jest na równi autentyczny.

NA DOWÓD CZEGO niżej podpisani pełnomocnicy złożyli swoje podpisy pod niniejszą Umową.

Съставено в Брюксел на осми декември две хиляди и петнадесета година.
 Hecho en Bruselas, el ocho de diciembre de dos mil quince.
 V Bruselu dne osmého prosince dva tisíce patnáct.
 Udfærdiget i Bruxelles den ottende december to tusind og femten.
 Geschehen zu Brüssel am achten Dezember zweitausendfünfzehn.
 Kahe tuhande viieteistkümnenda aasta detsembrikuu kaheksandal päeval Brüsselis.
 Έγινε στις Βρυξέλλες, στις οκτώ Δεκεμβρίου δύο χιλιάδες δεκαπέντε.
 Done at Brussels on the eighth day of December in the year two thousand and fifteen.
 Fait à Bruxelles, le huit décembre deux mille quinze.
 Sastavljeno u Bruxellesu osmog prosinca dvije tisuće petnaeste.
 Fatto a Bruxelles, addì otto dicembre duemilaquindici.
 Briselē, divi tūkstoši piecpadsmitā gada astotajā decembrī.
 Priimta du tūkstančiai penkioliktą metų gruodžio aštuntą dieną Briuselyje.
 Kelt Brüsszelben, a kétézer-tizenötödik év december havának nyolcadik napján.
 Magħmul fi Brussell, fit-tmien jum ta' Diċembru fis-sena elfejn u ħmistax.
 Gedaan te Brussel, de achtste december tweeduizend vijftien.
 Sporządzono w Brukseli dnia ósmego grudnia roku dwa tysiące piętnastego.
 Feito em Bruxelas, em oito de dezembro de dois mil e quinze.
 Íntocmit la Bruxelles la opt decembrie două mii cincisprezece.
 V Bruseli ôsmeho decembra dvetisícpatnásť.
 V Bruslju, dne osmega decembra leta dva tisoč petnajst.
 Tehty Brysselissä kahdeksantena päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattaviisitoista.
 Som skedde i Bryssel den åttonde december år tjugohundrafemton.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Za Europejsku uniju
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Ghall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen

За Република Сан Марино
Por la República de San Marino
Za Republiku San Marino
For Republikken San Marino
Für die Republik San Marino
San Marino Vabariigi nimel
Για τη Δημοκρατία του Αγίου Μαρίνου
For the Republic of San Marino
Pour la République de Saint-Marin
Za Republiku San Marino
Per la Repubblica di San Marino
Sanmarīno Republikas vārdā –
San Marino Respublikos vardu
A San Marino Köztársaság részéről
Għar-Repubblika ta' San Marino
Voor de Republiek San Marino
W imieniu Republiki San Marino
Pela República de São Marino
Pentru Republica San Marino
Za Sanmarínsku republiku
Za Republiko San Marino
San Marinon tasavallan puolesta
För Republiken San Marino

WSPÓLNE DEKLARACJE UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON:

WSPÓLNA DEKLARACJA UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON W SPRAWIE UMOWY I ZAŁĄCZNIKÓW

Strony zgadzają się, że — w odniesieniu do realizacji Umowy i jej załączników I oraz II — komentarze do opracowanego przez OECD modelu umowy między „właściwymi organami” i do „wspólnego standardu do wymiany informacji” powinny być źródłem przykładów lub interpretacji w celu zapewnienia spójności stosowania.

WSPÓLNA DEKLARACJA UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON W SPRAWIE ART. 5

Umawiające się Strony zgadzają się, że — w odniesieniu do wdrożenia art. 5 dotyczącego wymiany informacji na wniosek — źródłem interpretacji powinien być komentarz do art. 26 Modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku w wersji obowiązującej w chwili podpisania protokołu zmieniającego.

W przypadku gdy OECD przyjmie w późniejszych latach nowe wersje komentarza do art. 26 Modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku każde państwo członkowskie lub Republika San Marino – działając jako jurysdykcja, do której zwrócono się o informacje – może stosować te nowe wersje jako źródło interpretacji zastępujące wcześniejsze wersje. Państwa członkowskie powiadamiają Republikę San Marino, a Republika San Marino powiadamia Komisję Europejską o stosowaniu postanowień zdania poprzedniego. Komisja Europejska może koordynować przekazywanie wiadomości kierowanych przez państwa członkowskie do Republiki San Marino oraz przekazuje wiadomości Republiki San Marino do wszystkich państw członkowskich. Stosowanie nowych wersji jest skuteczne od daty powiadomienia.

WSPÓLNA DEKLARACJA UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON W SPRAWIE TERMINU „NIP”

Strony uzgadniają, że termin „NIP”, w kontekście „osoby raportowanej z państwa członkowskiego” lub „posiadacza rachunku z państwa członkowskiego”, powinien dotyczyć numerów identyfikacji podatkowej lub ich odpowiedników, których struktura i format zostały zgłoszone Komisji Europejskiej i opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* jako skompilowany wykaz.

Strony uzgadniają, że termin „NIP, w kontekście” „osoby raportowanej z San Marino” lub „posiadacza rachunku z San Marino”, powinien dotyczyć następujących numerów identyfikacji podatkowej:

- i – „Codice ISS” stosowanego do identyfikowania osób;
- ii – „Codice operatore economico – (COE)” stosowanego do identyfikowania przedsiębiorstw lub innych podmiotów.

WSPÓLNA DEKLARACJA UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON W SPRAWIE STOSUNKÓW MIĘDZY SAN MARINO A UNIĄ EUROPEJSKĄ

Unia Europejska uznaje aktywną rolę Republiki San Marino w międzynarodowym procesie służącym przejrzystości i współpracy podatkowej między państwami. San Marino stale dąży do osiągnięcia pełnej zbieżności z międzynarodowymi i unijnymi standardami w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy, podatków i finansów, co potwierdziły Moneyval, OECD i Międzynarodowy Funduszy Walutowy.

W szczególności proces dostosowania do odpowiednich przepisów Unii Europejskiej w zakresie bankowości, przeciwdziałania praniu pieniędzy, systemu płatniczego, statystyki, banknotów i monet euro – które to przepisy mają również znaczenie z punktu widzenia wyżej wymienionych standardów przejrzystości – reguluje układ monetarny, podpisany w 2012 r. z Unią Europejską. W układzie tym San Marino zobowiązało się do transpozycji do swego krajowego porządku prawnego zbioru zasad wynikających z dorobku prawnego Unii.

Ten proces konwergencji ma być wspierany przez umowę z Unią Europejską w sprawie automatycznej wymiany informacji finansowych w celu poprawy międzynarodowego przestrzegania przepisów podatkowych, w kontekście którego San Marino podkreśliło potrzebę zapewnienia stabilności finansowej, technicznej i operacyjnej.

Unia Europejska przyjmuje do wiadomości gotowość San Marino do osiągnięcia skutecznej integracji systemu finansowego i bankowego z rynkiem Unii, zgodnie z zobowiązaniami wynikającymi z układu monetarnego z 2012 r., uwzględniając rozpoczęcie wymiany informacji na mocy umowy między Unią Europejską a San Marino w sprawie automatycznej wymiany informacji finansowych w celu poprawy międzynarodowego przestrzegania przepisów podatkowych.

Zagadnienia związane z integracją będą rozpatrywane również w kontekście układu o stowarzyszeniu z Unią Europejską. Negocjacje w sprawie układu oficjalnie otwarto dnia 18 marca 2015 r.

WSPÓLNA DEKLARACJA UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON W SPRAWIE DEFINICJI BANKU CENTRALNEGO

Umawiające się Strony zgadzają się, w odniesieniu do kryteriów identyfikacji „nieraportującej instytucji finansowej” (Załącznik I – sekcja VIII lit. B), że termin „bank centralny” (pkt 4) należy w odniesieniu do San Marino interpretować jako odnoszący się do Banku Centralnego Republiki San Marino (*Banca Centrale della Repubblica di San Marino*).

WSPÓLNA DEKLARACJA UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON W SPRAWIE ART. 2 PROTOKOŁU ZMIENIAJĄCEGO

W odniesieniu do art. 2 protokołu zmieniającego obie Strony zgadzają się, że tymczasowe stosowanie protokołu zmieniającego oznacza:

- że San Marino i państwa członkowskie, z wyjątkiem Austrii, oraz ich instytucje finansowe stosują zasady sprawozdawczości i zasady należytej staranności zgodne z załącznikami I i II od dnia 1 stycznia 2016 r. oraz że Austria i jej instytucje finansowe stosują zasady sprawozdawczości i zasady należytej staranności zgodne z załącznikami I i II począwszy od dnia 1 stycznia 2017 r. w celu wypełnienia obowiązków wynikających z art. 3 ust. 3 Umowy zmienionej niniejszym protokołem zmieniającym;
 - że San Marino i jego instytucje finansowe, biorąc również pod uwagę przewidywane przyjęcie i wejście w życie przed końcem 2015 r. dyrektywy Rady uchylającej dyrektywę Rady 2003/48/WE, mogą zawiesić wypełnianie obowiązków wynikających z umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką San Marino ustanawiającej środki równoważne środkiem określonym w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek, w brzmieniu przed zmianą wprowadzaną niniejszym protokołem zmieniającym, od dnia 1 stycznia 2016 r., o ile art. 2 ust. 3 i 4 protokołu zmieniającego nie przewiduje inaczej.
-